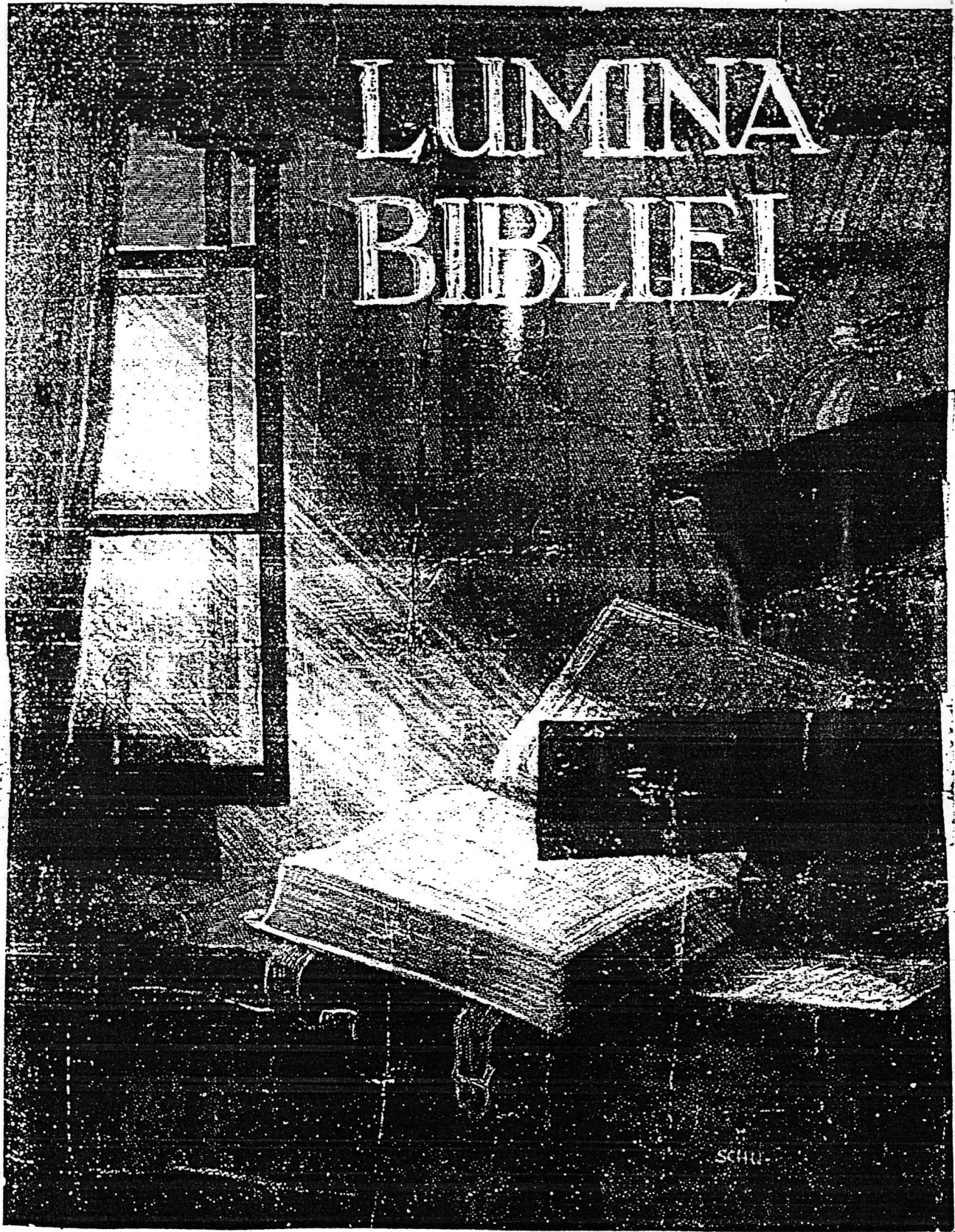

2
O

LUMINA BIBLIEI

1 DECEMBRIE 1930

Numărul 12

GUMINA BIBLIEI

REVISTA LUNARA

CUPRINSUL

Justificarea numelui său	179
Insărcinare	179
Toate națiunile	181
Egiptul	182
Inviere	182
Vița împărătească	183
Numele său	183
Organizația lui Satan (partea I-a)	185
Babilon	185
Stare morală	187
Asiria	189
Scrisori interesante	191
Eliberare (poezie)	191
Cuprinsul pe anul 1930, a Luminei Bibliei	192

ABONAMENTE:

Pentru România pe un an:	140 lei
pe jumătate de an:	70 lei
Pentru Cechoslovacia pe un an:	24 Kč
pe jumătate de an:	12 Kč

ADRESA PENTRU COMANDA:

Carol Lisetz, Viena XVI, Panikengasse 36, Austria

Cititorii noștri cu siguranță că se vor bucura, auzind, că vom să încercăm aceia, ca să scoatem revista noastră dela 1. Ianuarie 1931, de două ori pe lună, adică la 1 și 15 ale fiecărei luni. Cu toate că aceasta înseamnă pentru noi o cheltuială foarte mare, totuși abonamentul anual nu-l vom ridica decât cu puțin, ceace este absolut necesar. În viitor abonamentul pe 1 an pentru România va fi de 150.-lei. Pe lângă aceasta și aceia trebuie să vă amintim, că costul revistei se plătește înainte. Acei cititori ai noștri, cari din cauza situațiilor grele din prezent nu au posibilitatea, ca să plătească odată pentru întreg anul, aceia ar trebui să trimită înainte (abonamentul) cel puțin pe un jumătate de an. Numai dacă se vor ținea aceste condiții, numai așa vom fi în situația, ca revista să o scoatem și pe mai departe.

Redacția

Greșală de tipar:

În No. 9, pagina 131, capitolul 2, este o greșală de tipar. În rândul întâi în loc de „1941” trebuie să steie „1914”.

LUMINA BIBLIEI

Viena

1 Decembrie 1930

No. 12

Justificarea numelui său

„Înalță-te Iehova în puterea ta; cânta-vom și vom lăuda puterea ta!” — Psalm 21 : 14.

I EHOVA în hotărîrea sa a avut grije de creștin. Nu a avut de scop, ca creștinul să trăiască ca om pe pământ, ci așa s'a îngrijit, ca urmașul credincios al lui Christos, să primească coroana vieții, adică în calitate de ființă spirituală să primească nemurirea. (Apocalips 2 : 10) Isus Christos, fiul iubit al lui Dumnezeu este capul clasei creștinilor. (Coloseni 1 : 18) Christosul înseamnă pe unsul lui Dumnezeu. Creștin (latinește: cristianus, adică numit după Christos) este acela, pe care Dumnezeu l'a adus în corpul lui Christos și l'a uns cu spiritul său, punându-i înainte premiul neprețuit al naturii dumnezeiești. Pentru ce să mai intereseze atunci pe creștin restatornicirea Evreilor, și a omenirii întregi?

Creștinii numai cu numele nu se interesează de restatornicire. Nu cred în restatornicire și nici nu învață restatornicirea. Învățătura despre restatornicirea vieții de pe pământ răstoarnă cu desăvârșire învățăturile false ale sufletului nemuritor și chinului vecinic. Nici unul dintre aceia, cari stau sub influența orbitoare a lui Satan, nu învață restatornicirea omului la viață. Pentru aceasta marile sisteme religioase catolice și protestante, nu numai că nu învață învățătura restatornicirii, dar o și nesocotesc și o pun la discuție.

Urmașul credincios al lui Isus Christos, nu numai că crede restatornicirea vieții, așa cum o învață Scriptura, ci se bucură dacă poate să spună și altora. Creștinul din multe motive se interesează de reînvierea Evreilor în patria lor și restatornicirea lor la binecuvântările vieții și acela are multe motive, că creștinul se interesează atât de învățătura restatornicirii tuturor familiilor omenesti. Următoarele sunt numai câteva din aceste motive:

Restatornicirea omului la viață va justifica pe deplin numele mare și bun al lui Iehova: Dumnezeu a promis aceia, și constituie o parte a hotărîrii sale pentru mântuirea omului; cuvântul lui Dumnezeu ne servește din belșug, că această învățătură este adevărată; această învățătură azi este mijlocul de mângâiere a omenirii, și pentru aceasta este datorința și privilegiul creștinului adevărat, ca să vorbească oamenilor despre ea.

Însărcinare

Însărcinarea creștinului în mod lămurit este cuprinsă în cuvântul lui Dumnezeu. Printre altele trebuie să legăm pe cei cu inima zdrobită și să mângâem pe cei ce plâng. (Isaia 61 : 1-3) Dumnezeu îndeosebi însărcinează pe creștin, să ducă Evreilor vestea mângâitoare. Dumnezeu poruncește, să ducem vestea de mângâiere Evreilor, după aceia spune, că Sionul, care este organizația compusă din cei consacrați lui, trebuie să ducă această veste de mângâiere. (Isaia 40 : 1, 9) Asemenea este scris, că picioarele celui ce prevestește binele aduca membrele cele din urmă de pepământ ale Christosului se bucură de privilegiul binecuvântat, că pot să ducă această veste bună Evreilor și păgânilor. Isaia — 52 : 7, 8.

Afară de aceasta restatornicirea este o învățătură de bază a Bibliei. Timp îndelungat a fost ascunsă și

față de cercetătorii Bibliei. Această învățătură principală acum a fost restatornicită pe seama acelor, cari iubesc pe Dumnezeu; și deoarece constituie o parte din programul dumnezeesc, este sortită spre mângâierea creștinului; pentru că faptul, că astfel pot să cunoască bunătatea iubitoare a lui Dumnezeu, și hotărîrea sa de a binecuvânta omenirea, pentru dănsii este o mare mângâiere. „Pentru că toate cari au fost scrise mai înainte spre învățătura noastră fură scrise, ca prin stăruința și mângâierea Scripturilor să avem nădejdea noastră.” Romani 15 : 4.

Pavel, care era evreu, a devenit creștin și îndeosebi apostolul păgânilor. El a dat dovadă de cel mai viu interes față de restatornicirea popului lui Izrael. Sub inspirația lui Iehova a scris între altele creștinilor din Roma: „Care învățătura Dumnezeu pe poporul său? Nicidecum!” (Romani 11 : 1) Atunci Pavel desigur a avut în gând cuvintele lui David: „O de ar veni din Sion mântuirea lui Izrael! Când Iehova va întoarce captivii poporului său, bucurase-va Iacob, veselise-va Izrael.” (Psalm 147 : 7) Sionul este organizația lui Dumnezeu compusă din cei unși; și această profecție arată timpul, când Dumnezeu va aduce eliberare Evreilor, și anume după ce va „rezidi Sionul”. Deoarece este fapt, că Evreii nu au fost înlăturați pe veci, restatornicirea acestui popor, trebuie să vină la timpul stabilit de Dumnezeu. Argumentul lui Pavel este acela, că căderea lui Izrael dela Dumnezeu a făcut posibilă pentru ne-evrei (păgâni), ca să fie părtași ai celui mai mare dar dumnezeesc pe mai departe aceia, că restatornicirea poporului, care a pierdut timpul revenirii la viață a morților.

„Dacă deci greșala lor fu o bogăție a lumii și căderea lor o bogăție a neamurilor; ce fa fi înțatatea întoarcerii lor? Vouă neamurilor vă vorbesc. Deci întrucât sunt apostol al neamurilor îmi laud slujba mea. Poate cumva voi face răvnitori pe ai mei și voi scăpa pe unii dintr'ânsii. Căci dacă înlăturarea lor este a lumii împăcare, ce va fi primirea lor din nou dacă nu viață din morți?” — Romani 11 : 12-15.

Acest text trebuie să însemne aceia, că restatornicirea Izraelului înseamnă învierea din morți și și aceia, că prin restatornicire oamenii vor primi viață. Cea mai mare parte a creștinilor nominali nu știu nimic despre învățătura restatornicirii. Mulți și dintre aceia, cari sunt în legământ cu Dumnezeu, nu o înțeleg cum se cuvine, și nici nu știu despre privilegiul, că pot să vorbească despre ea omenirii. Pentru aceasta nici nu poartă așa mare interes restatornicirii Izraelului, cum ar trebui să facă un creștin adevărat. Pavel, știind aceasta înainte, așa a vorbit creștinilor în legătură cu aceasta: „Căci nu voesc fraților că voi să nu cunoașteți taina aceasta, pentru că să nu fiți înțelepți după a voastră găsire cu cale, că înlăturarea a fost în parte pentru Izrael, până ce va fi intrat întreg numărul neamurilor: Și astfel tot Izraelul va fi mântuit, după cum este scris: „Veni-va din Sion, Mântuitorul, înlătura-va necucernicia dela Iacob. Și acesta este așezământul eșit dela mine pentru dănsii, când voi fi înlăturat păcatele lor.” — Romani 11 : 25-27.

¹⁰ In acest text citează miezul celor zise de profetul Isaia (59 : 20) în urmă arată acelor păgâni, cari au devenit urmașii lui Christos, că Evreii acum au fost înălțurați pentru necredințioșia lor, și Dumnezeu și-a întins harul său asupra păgânilor. În urmă adaugă apostolul: „Astfel și aceștia n'au ascultat acum, ca prin mila arătată vouă să fie și dânsii miluiți.” (Romani 11:31) Aceasta înseamnă, că mila lui Dumnezeu a ajuns la acei păgâni, cari prin mila lui Dumnezeu față de dânsii, au devenit creștini, pe mai departe, că pe baza legământului nou vor dobândi mila și binecuvântările lui Dumnezeu, și că clasa unșilor va avea parte în punerea în acțiune a acestui legământ nou. Pentru aceasta este datorința și privilegiul creștinului, ca să arate cel mai viu interes față de restatornicirea Evreilor. Pasul cel dintâi al milei celui uns față de dânsii, este acela, de a arăta un interes neegoist față de aceia, că va duce vestea de mângâere Evreilor, și astfel să ușureze pregătirile lui Dumnezeu privitoare la dânsii.

¹¹ Sângele lui Isus Christos, este „sângele legământului nou”. (Matei 26 : 28) Acest legământ nu a fost legat în interesul creștinilor, și nici nu creștinii sunt beneficiarii acestui legământ. Creștinii nu sunt născuții legământului nou. Acest legământ s'a făcut pentru păgâni și Evrei, cari vor primi binecuvântarea vieții pământești. Preoțimea sistemelor religioase nominale învață, că Evreii necredințioși sunt excluși din acest legământ. Ei sunt în greșală. Legământul nou va readuce pe Evreii credințioși la credință și în armonie cu Dumnezeu. „Destoinicia noastră este dela Dumnezeu, care ne-a și făcut slujitori destoinici ai unui legământ nou, nu ai literii, ci ai spiritului, pentru că litera omorâ, iar spiritul face viu.” — II Corinteni 3 : 5, 6.

¹² Dat fiind că legământul nou se face cu Izrael, și deoarece creștinul a fost făcut slujitorul acestui legământ, pe creștin îl interesează în mare măsură acele binecuvântări, pe cari legământul nou le va aduce atât Evreilor, cât și ne-evreilor. Prin introducerea acestui legământ nou va veni restatornicirea la Evrei. „Spiritul” legământului înseamnă interesul adevărat și neegoist față de stabilirea Evreilor în pământul părinților lor și în harul lui Dumnezeu.

¹³ Unșii adevărați, sunt „slujitorii destoinici ai legământului nou”, și lucrul lor este mângâerea Evreilor. Cuvintele lui Isus arată acel timp, când trebuie să se înceapă vestirea acestei vesti îmbucurătoare la Evrei. Când pe Isus l'au întrebat despre semnele prezenței sale și al sfârșitului lumii, în răspunsul său a zis: „Și vor fi duși robi (Evrei) printre toate neamurile (pentru înălțarea lor vremelnică din harul lui Dumnezeu); și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor fi împlinit ale neamurilor timpuri.” (Luca 21 : 24) Cuvântul „până” din acest text arată acel timp hotărât, dela care Evreii, în măsură ce mila lui Dumnezeu se întoarce spre dânsii, își vor depune treptat sarcinile.

¹⁴ Pe creștin îl interesează mai cu seamă timpul sfârșitului lumii și al prezenței Domnului, deoarece aceasta înseamnă timpul, când Dumnezeu așează pe tron pe regele său uns. (Psalm 2 : 6) Aceasta în scurt timp trebuie să fie urmată de strângerea tuturor acelor, cari sunt adevărați unși, iar nu mult după aceasta trebuie să vină introducerea legământului nou. Pentru aceasta timpul restatornicirii Evreilor este de cel mai mare interes pe seama urmașilor lui Christos cugetători și credințioși. Fiindcă întreaga Scriptură a fost scrisă spre binele creștinului, toate cele scrise despre Evrei trebuie să l'intereseze profund. Ei au fost poporul lui Dumnezeu, și ceiace s'a întâmplat cu dânsii, a preumbrat lucruri mai mari din viitor.

¹⁵ Ceremoniile de ispășire Evreii le-au ținut odată în an, în ziua a zecea a lunii a șaptea. Cuvântul „ispășire” se trage din cuvântul kafar, ce înseamnă: „a acoperi”. Ispășirea era un aranjament de restatornicire, ca Evreii să se restatornicească în starea de pace cu Dumnezeu. Păcatul națiunii îl acoperea de obicei sângele jert-

felor taurului și al țapului, cari jertfe au preumbrat jertfe mai mari. Dumnezeu a stabilit slujba preoțească la Evrei, ca preoții să servească lui Dumnezeu. (II Moise 28 : 1) Preoții au prezentat jertfele zilei de ispășire. Slujba preoțească în mod simbolic a arătat restabilirea Izraelului în harul lui Dumnezeu. Scopul jertfelor aduse de preoți a fost îngrijirea pentru curățirea păcatelor și readucerea păcătoșilor la starea de împăcare cu Dumnezeu.

¹⁶ Și cu purtarea sa față de Izrael, Dumnezeu a dat învățătură despre restatornicire. Evreii de repetate ori au părăsit pe Iehova și nu au ascultat de poruncile sale. Domnul iarăș și iarăș le-a trimis eliberator, ca să le restabilească libertatea în pământul promisiunii. Când după suferințele lor, Evreii s'au trezit la cunoștința purtării lor nepotrivite și au strigat către Dumnezeu, le-a auzit strigarea lor și i-a reprimi în favoarea sa.

¹⁷ „Și Iehova le scula judecători, cari îi mântuiau din mâna prădătorilor lor. Dară ei nu voiau să asculte de judecătorii lor, ci desfrânau cu alți zei, închinându-se lor; curând se abătură dela calea pe care umblau părinții lor; aceștia ascultaseră de ordinele lui Iehova; iar ei nu făcură așa. Și când Iehova le scula judecători, și-i mântuia din mâna neamicilor lor în toate zilele judecătorului; că Iehova se îndura de ei la suspinurile lor, din cauza celor ce-i apăsau și-i chinuiau.” — Judecători 2 : 16—18.

¹⁸ Evrii timp de șaptezeci de ani au fost în prinsoarea din Babilon. Dumnezeu a auzit strigarea lor în prinsoare și i-a reprimi în harul său și i-a restabilit în țara lor în care s'au născut, Palestina. Această restatornicire, Domnul a folosit-o spre preumbrirea restatornicirii Sionului, care este organizația lui Dumnezeu. „Când a întors Iehova captivitatea Sionului, ca cei în visuri eram. Atunci gura noastră de răs era plină, și limba noastră de cântare; atunci se zicea între popoare: „Lucruri mari făcut-a Iehova cu aceștia!” (Psalm 126 : 1, 2) Pentru aceasta pe creștinii adevărați, fiind ei membrele Sionului, îi interesează atât icoana, cât și realitatea restatornicirii. În legătură cu aceasta să luăm seamă la cuvintele profetului vorbite sub conducerea Domnului:

¹⁹ „Și va fi după ce vor veni peste tine toate aceste, binecuvântarea și blestemul, pe cari le-am pus înaintea ta, dacă tu le vei închide în inima ta, între toate națiunile, între cari te va fi risipit Iehova Dumnezeuul tău; și tu te vei întoarce la Iehova Dumnezeuul tău, și vei asculta de vocea lui după toate câte-ți poruncesc astăzi, tu și fii tăi din toată inima ta și din tot sufletul tău: atunci Iehova Dumnezeuul tău va întoarce pe caplivii tăi, și se va îndura de tine; și iarăș te va aduna dintre toate națiunile, între cari Iehova Dumnezeuul tău te va fi risipit. Dacă cei risipiți ai tăi vor fi până și la marginea cerului, de acolo te va aduna Iehova, Dumnezeuul tău, și de acolo te va lua; și te va aduce Iehova, Dumnezeuul tău în pământul pe care l'au stăpânit părinții tăi și tu, îl vei stăpâni; și-ți va face bine și te va înmulți mai mult decât pe părinții tăi. Și Iehova, Dumnezeuul tău va circumcide inima ta și inima seminției tale, ca să iubești pe Iehova, Dumnezeuul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău, ca să trăiești.” — V Moise 30 : 1—6.

²⁰ Intre altele în acest text spune Domnul. „Te va aduce Domnul, Dumnezeuul tău în pământul pe care au locuit părinții tăi.” Adam a fost părintele rasei omenești, și Edenul a fost pământul pe care l'a stăpânit ca om desăvârșit. Pentru aceasta Domnul promise, că El va restatornici omenirea și pământul îl va face de locuință minunată. Atunci oamenii vor zice: „Pământul acesta a ajuns ca grădina Edenului.” — Ezechiel 36 : 35.

²¹ În anul 73. d. Ch. Evreii au fost alungați afară din Ierusalim și expulsați din patria lor. Isus s'a gândit fără îndoială la această împrăștiere, când a declarat, că Ierusalimul va fi călcat de păgâni, până ce se vor împlini a păgânilor timpuri.” (Luca 21 : 24) Dumnezeu a profetit prin Moise această împrăștiere, când a lăsat să scrie: „Și dacă voi nici după aceasta nu veți asculta de

mine, ci veți umbla tot împotriva mea; și Eu cu furie voi umbla împotriva voastră, și încă de șapte ori mai mult vă voi pedepsi pentru păcatele voastre... Și cetățile voastre le voi aduce la pustiire, și sanctuarele voastre le voi pustii și nu voi mai mirosi miros plăcut dela voi. Da acest pământ îl voi pustii de se vor mira de el neamicii voștri (Romanii, Turcii, oștirile cruciate etc.) cari vor locui într'ânsul. Și pe voi vă voi risipi între națiuni, și voi scoate sabia în urma voastră, și pământul vostru se va face pustiu cetățile voastre vor rămânea pustii. Și atunci ei de-și vor mărturisi nedreptatea lor, și nedreptatea părinților lor, pentru păcatele pe cari le-au făptuit împotriva mea... să văd dacă inima lor cea necircumcisă se va umili, și ei vor accepta pedeapsa păcatelor lor. Atunci și Eu îmi voi aduce aminte de legământul meu cu Iacob și de legământul meu cu Isaac; încă și de legământul meu cu Avraam îmi voi aduce aminte; chiar și de pământ îmi voi aduce aminte... Nu-i voi lepăda pe ei, și nu-i voi uri într'atăta, să-i nimicesc de tot, și să stric legământul meu cu dâșii... dar pentru ei îmi voi aduce aminte de legământul cu strămoșii lor, ca să fiu lor Dumnezeu. Eu Iehova." — III Moise 26 : 27—45.

22 Către sfârșitul călătoriei lungi și al împrăștierei Evreilor, mila lui Dumnezeu a început să se arate față de dâșii. Pe creștin îl interesează foarte împlinirea acestei profetii, deoarece este în legătură cu prezența Domnului și cu întemeierea împărăției sale. Sfârșitul împrăștierei despre care vorbește Isus, înseamnă începutul celei mai mare restatornicire a Izraelului. Aceia nu însemnă numai străngerea Evreilor vii dintre toate națiunile, în pământul lor propriu, ci și a morților cari sunt în morminte. „De aceia profetește și le zice: așa zice Iehova, Domnul: Iacă poporul al meu, Eu voi deschide mormintele voastre, și vă voi scoate din mormintele voastre, și vă voi aduce în pământul lui Izrael.” — Ezechiel 37 : 12.

23 Dumnezeu prin profetul său a asemănat pe Evrei smochinului. Aceasta interesează indeosebi pe creștini, deoarece este scris: „Și aceste semne li se întâmplau aceluia, dar fură scrise spre înțeleptirea noastră, la cari au ajuns sfârșitul veacurilor.” (I Corinteni 10 : 11) Vom cita dovezi scripturale spre a documenta, că aceste iconane se referă la Evrei.

24 Dumnezeu a profetit prin Ieremia despre expulzarea și prisoarea Evreilor. În fața bisericii lui Iehova erau așezate două corfe de smochini, la cari a făcut Domnul atenție pe profet: „Atunci m'a întrebat Iehova zicând: Ce vezi Ieremia? și am răspuns: Smochine; smochine bune, bune foarte; și rele-rele foarte, de nu pot fi mâncate, de rele ce sunt... Așa zice Iehova, Dumnezeuul lui Izrael: precum aceste smochine sunt bune, așa voi recunoaște pe cei strămutați din Iuda, pe cari i-am trimis din locul acesta în pământul Chaldeilor spre binele lor... Și precum acelea smochine rele nu pot fi mâncate, de rele ce sunt, așa zice Iehova: Astfel voi da pe Zedechia regele lui Iuda, pe căpeteniile lui, pe rămășița Ierusalimului, care rămâne în pământul acesta, și pe cei ce locuiesc în pământul Egiptului. Îi voi da tuturor regatul pământului, ca să fie de apăsare, de nenorocire, de rușine și de provero, de răs și de blestem în toate locurile, unde îi voi alunga.” „Așa zice Iehova, Dumnezeuul oștirilor. Eată Eu voi trimite asupra lor sabie, foamete și ciumă și-i voi face ca smochinele stricate, cari de rele ce sunt, nu pot fi mâncate.” — Ieremia 24 : 3, 5, 8, 9; 28 : 17.

25 Dumnezeu, tot cu privire la Evrei a lăsat să scrie prin profetul său: „Prefăcut-a via mea într'un deșert, și a rodit smochinul meu; l'a desgolit cu totul, și l'a lepădat: rămas-au albe ramurile sale.” — Ioel 1 : 7.

26 Cu puțin după intrarea pompoasă a lui Isus în Ierusalim, înainte de ce a spus profetia cea mare despre sfârșitul lumii, ucenicilor săi, a vorbit într'un limbaj simbolic despre un smochin, evident, că s'a referit prin aceasta la poporul Izrael. „Și văzând un smochin lângă cale, se duse la el, dar nu găsi nimic într'ânsul decât

numai frunze. Și zise lui: deacum înainte rod din tine să nu se facă în veci (după textul grecesc: până la sfârșitul veacului). Și se uscă smochinul îndată.” — Matei 21 : 19.

27 Îndată după aceasta a zis Isus conducătorilor lui Izrael: „De aceia zic vouă, că se va lua dela voi împărăția lui Dumnezeu, și se va da neamului care va face roadele ei.” — Matei 21 : 43.

28 Cu o altă ocazie Isus a zis următoarea pildă despre poporul evreesc: „Oarecine avea un smochin sădit în via sa, și veni căutând rod într'ânsul și nu găsi. Atunci zise către vier: iată trei ani decând vin căutând rod în acest smochin și nu găsec; taie'l; pentruce să facă și pământul nefolositor? Iar el răspunzând îi zise: Doamne lasă'l și anul acesta, până când voi fi săpat împrejurul lui și voi fi pus gunoi, și dacă va fi făcut rod în viitor, bine; iar dacă nu, îl vei tăia.” — Luca 13 : 6—9.

29 Decizind cu hotărîre, că smochinul în mod simbolic se referă la poporul evreesc, să luăm seamă la celelalte cuvinte ale lui Isus, pe care le-a rostit în răspunsul său, pe care l'a dat cu privire la prezența lui și la sfârșitul lumii: „Învățați asemănarea dela smochin. Când ramura lui este fragedă și înfrunzește, cunoașteți, că aproape este vara. Astfel și voi când veți fi văzut toate acestea, cunoașteți că (impărăția lui Dumnezeu) este aproape lângă uși.” — Matei 24 : 32, 33.

30 Isus a arătat, că adevărații urmași ai lui Christos, cari constituie rămășița pe la sfârșitul veacului pe pământ, vor observa lucrurile acestea, și dacă vor rămânea credincioși până la sfârșit, vor vedea întemeierea împărăției lui Dumnezeu în deplină sa mărîre. „Adevăr, zic vouă, nu va trece neamul acesta, până se vor întâmpla toate acestea.” (Matei 24 : 34) Iar spre incurajarea rămășiței credincioase a zis: „Iar când încep aceste să fie, mișcați-vă și ridicați capetele voastre, pentrucă s'a apropiat răsumpărarea voastră.” — Luca 21 : 28.

31 Pavel, care era evreu și apostolul păgânilor, citează din profetul Ieremia, cu privire la legământul nou următoarele: „Iată vin zile, zice Domnul și voi alcătui un nou așezământ față de casa lui Izrael și față de casa lui Iuda. Nu ca așezământul pe care îl făcui părinților lor în ziua când i-am apucat de mână, ca să-i scot din pământul Egiptului, că ei nu stăruiră în așezământul meu, de aceia și eu nepăsător am fost de dâșii, zice Domnul. Căci acesta este așezământul pe care l voi întocmi casei lui Izrael, după acele zile, zice Domnul, punând legile mele în gândul lor, și în inima lor le voi scrie și voi fi lor Dumnezeu, și mi vor fi popor.” (Evrei 8 : 8—10) Pe baza aceasta spune apostolul: „Și astfel tot Izraelul va fi mântuit, dupăcum este scris:... Și acesta este așezământul este dela mine pentru dâșii, când voi fi înlăturat păcatele lor.” (Romani 11 : 26) Tot la acest așezământ referindu-se, Ieremia a profetit următoarele: „Așa zice Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Izrael: Vor zice încă și cuvântul acesta în pământul lui Iuda și în cetățile lui, când voi reîntoarce pe prinșii lor: Iehova să te binecuvinteze, locaș al dreptății, munte sfânt!” — Ieremia 31 : 23.

32 Orânduilele legământului nou în sine dovedesc străngerea celor supuși ai Izraelului și restabilirea lor în pământul lor și harul deplin al lui Dumnezeu. Baza acestui legământ îl formează, nu sângele taurilor și al țapilor, ci sângele prețios al fiului scump al lui Dumnezeu, care s'a vărsat, pentruca oamenii să poată primi viața vecinică. — Ioan 3 : 16.

Toate națiunile

33 Nu numai Evreii vor fi restatorniciți sub condițiile legământului nou, ci acest har se va revărsa asupra tuturor popoarelor și națiunilor de pe pământ. Promisiunea nestrămutată a lui Dumnezeu, este aceea, că „în sămânța ta se vor binecuvânta toate neamurile pământului.” Iar această sămânță este Christosul. (Galateni 3 : 16; 27—29) Aceasta este un alt motiv, pentruce „rămășița” creștinilor, cari acuma se află pe pământ se interesează în așa măsură de restatornicire.

³⁴ Că Domnul împărtășește de speranța vieții prin restatornicire pe toate națiunile, și încă și pe astfel de națiuni, cum a fost Samaria și Sodoma, se poate vedea din următoarele cuvinte a profetului Ezechiel: „Îmi voi aduce aminte de legământul meu cu tine, ce l-am încheiat în zilele tinerețelor tale; și voi întări cu tine un legământ etern.” (Ezechiel 16 : 60) Sora mai mare a Evreilor amintită aici a fost Samaria, iar cea mai mică Sodoma. „Când sora ta Sodoma și fetele ei se vor întoarce în starea lor de mai înainte, și Samaria și fetele ei se vor întoarce în starea lor de mai înainte.” — Ezechiel 16 : 55.

³⁵ Toate popoarele de orice limbă vor veni să caute pe Domnul, și văzând mila lui Dumnezeu față de Evrei, vor căuta pe seama lor asemenea milă la Domnul. „Așa zice Iehova, Dumnezeul oștirilor: În acele zile vor apuca zece bărbați din toate limbile popoarelor, da vor apuca colțul vestmântului unui Iudeu (un iudeu înseamnă pe așa cineva, care s'a consacrat să laude pe Dumnezeu), zicând: Să mergem împreună cu voi; căci noi am auzit, că cu voi este Dumnezeu.” — Zaharia 8 : 23.

³⁶ Că întoarcerea Evreilor în favoarea lui Dumnezeu înseamnă acel timp, când Dumnezeu va revărsa privilegiile vieții asupra oamenilor atât celor vii, cât și celor morți, aceasta o arată următoarele cuvinte scrise: „Căci dacă înlăturarea lor este a lumii împăcare, ce va fi primirea lor din nou, dacă nu viață din morți? Iar dacă pârga este sfântă, și frământătura este sfântă; și dacă rădăcina este sfântă, și ramurile sunt sfinte.” — Romani 11 : 15, 16.

³⁷ Așa dar restatornicirea înseamnă speranța fiecărui om la viața eternă. Națiunea izraelită, în timpul gloriei sale, avea multe avantaje înaintea lui Dumnezeu față de națiunile păgâne. (Romani 3 : 1, 2) Influența lui Satan ce a lucrat prin preoții de atunci, a făcut, că poporul Izrael a omorât cu pietre și a persecutat pe profeții lui Dumnezeu. Când a venit Isus Christos, cel mai mare profet tot aceste unelte ale Diavolului l'au trimis în moarte cea mai teribilă de cruce. Și orice drept deosebit ar fi avut Evreii până la acel timp pentru favoarea lui Dumnezeu, cu înlăturarea și răstignirea lui Isus, regele lor s'a pierdut. Dela acest timp începând păgânii atâta drept au la binecuvântările lui Dumnezeu, ca Evreii. Aceasta trebuia să fie motivul cuvintelor lui Isus, pe cari le-a rostit către dâșii: „Tirul și Sidonul va avea mai mare ușurință la judecată, ca voi.” (Matei 11 : 22) Cuvintele sale arată clar, că în ziua judecării oamenilor, va fi ușor, dar pentru păgâni cu toate acestea va fi mai ușor, decât pentru Evrei. Dovada este sigură, că Dumnezeu va restatornici pe Evrei, și tot așa și pe păgâni. Să nu uităm niciodată, că Dumnezeu nu de aceia dă restatornicirea la viață, pentru că oamenii merită aceia, ci pentru că este vorba de numele și promisiunea lui.

Egiptul

³⁸ În Scriptură, Egiptul este folosit spre simbolizarea organizației lui Satan. Această icoană mai întâi se referă la clasa domnitoare, dar trebuie să se refere și la masele poporului Egiptean, deoarece ele au fost supuse domnitorilor și au alcătuit o parte a națiunii. Expresiunea „ziua aceia” ce obvine în Scriptură se referă îndeosebi la timpul, care se începe cu timpul când Dumnezeu așează pe tron pe unsul său, (Psalm 2 : 6), și ține tot timpul domniei lui Christos, când se va da viață prin restatornicire. Luând aceste în considerare, cuvintele profetului vor fi lămurite: „Și se va descoperi Iehova la Egipteni: și Egiptenii vor cunoaște pe Iehova în ziua aceia, și-l vor servi cu sacrificii și cu daruri de pâne, vor face voturi lui Iehova, și le vor implini. Lovi-vă Iehova Egiptul; și va lovi, și-l va mântui; și se vor întoarce la Iehova, care se va pleca la rugile lor, și-i va vindeca. În Ziua aceia va fi calea mare dela Egipt la Asiria: Asirienii vor veni în Egipt, și Egiptenii în Asiria: Și Egiptenii vor servi cu Asirienii lui Iehova. În ziua aceia Izrael va fi al treilea cu Egiptul și cu Asiria, o binecuvântare pe pământ: Pe cari Iehova, Dumnezeul oștirilor, i-a binecuvântat, zicând: Fie binecuvântat Egiptul, poporul meu,

și Asiria lucrul mânilor mele, și Izrael, moștenirea mea.” — Isaia 19 : 21—25.

³⁹ Putem spune, că Asiria reprezintă mai bine elementele politice domnitoare, până când Egiptul elementele economice-militare stăpânitoare. Intre aceste sunt neînțelegeri de demult. Profetul spune aici, că în timpul restatornicirii va fi drum de țară bine umplut între aceste popoare, și că aceste se vor servi unul pe altul; vor fi în deplină armonie laolaltă și cu poporul lui Izrael, iar Domnul îi va binecuvânta.

⁴⁰ Moab, Amon și Elam sunt simbolurile organizației lui Satan, deoarece popoarele acestor națiuni au stat sub domnia lui Satan, iar conducătorii lor erau uneltele lui Satan. Au fost orbiți față de adevăr, în urma cărui fapt au devenit supușii lui Satan. Dumnezeu va întinde mila sa și asupra lor, precum este scris: „Dar Eu voi reînturna pe prinșii Moabului în zilele cele de pe urmă, zice Iehova, până aici merge judecata Moabului.” (Ieremia 48 : 47) „Dar după aceia voi reîntoarce pe cei prinși ai fiilor lui Amon, zice Iehova... dar în zilele de pe urmă voi reîntoarce pe prinșii Elamului, zice Iehova.” — Ieremia 49 : 6, 39.

⁴¹ Sistemele religioase catolice și protestante, cu dorit să convertească popoarele la planurile lor de mântuire. Aceasta însă nu le-a reușit, deoarece planurile lor au fost fățarnice, și provenite dela dușmanul Satan. Toate națiunile de pe pământ au ajuns sub stăpânirea cutropitoare a lui Satan. Uneltele sale au pregătit niște planuri false de mântuire, dar toate câte au fost s'au dovedit de nedestoinice și ca niște lucruri fără viață. Dar la timpul potrivit, Dumnezeu va arăta putera, înțeleciunea și bună-tatea sa iubitoare ce întrece totul, prin aceia, că prin răscumpărare și restatornicire va întinde asupra tuturor popoarelor de pe pământ binecuvântarea vieții. Prin acțiunea legământului nou, fiecare va trebui să ajungă la cunoștința adevărului, deoarece sângele lui Isus se îngrijește de mântuirea tuturor. (I. Timotei 2 : 3—6) Popoarele de pe pământ când vor fi aduse la cunoștința adevărului, vor cunoaște, că li se oferă prin Isus Christos, din partea lui Dumnezeu, viață, ca darul de har al lui Dumnezeu. (Romani 5 : 18, 19; 6 : 23) „Atunci în-văța-voi pe cei fărădelege căile tale, și cei păcătoși la tine se vor întoarce.” (Psalm 51 : 15) Domnul va converti lumea în modul său bine văzut, iar poporul se va bucura de binecuvântările sale.

⁴² În vremea aceia fericită, Dumnezeu așa va vorbi către oameni: „Părăsească nelegiuitul acelu, și nedreptul cugetările sale, și întoarce-se la Iehova, și-l va milui, și la Dumnezeul nostru, că multe îi va face.” (Isaia 55 : 7) „Atunci făcându-se acestea, voi vedea și te vei bucura, și inima ta va bate, și se va lărgi, pentru că plinătatea mării se va înturna spre tine, și averile popoarelor vor veni la tine.” — Isaia 60 : 5.

⁴³ Dupăcum Iov a văzut pe Mânturitorul, astfel fiecare om va avea ocazie, ca să înțeleagă îngrijirea lui Dumnezeu spre binecuvântarea lor prin Christos. Sângele lui Isus a fost vărsat în interesul fiecărui om, și fiecare va avea ocazie, ca să primească binefacerea marelui sacrificiu de răscumpărare. (Evrei 2 : 9) Aceasta cuprinde în sine atât pe cei vii, cât și pe cei morți. „Și cei mântuiți ai lui Iehova se vor înturna (din moarte, suferință și boli), vor veni cu cântare de bucurie în Sion, cu bucurie eternă pe capul lor; veselie și bucurie vor dobândi, iar păsul și suspinul vor fugi.” (Isaia 35 : 10) „Aduce-și vor aminte, și se vor întoarce către Iehova toate marginile pământului, și se vor închina înaintea ta toate neamurilor popoarelor. Căci a lui Iehova este împărăția, și el domnește peste popoare.” — Psalm 22 : 28, 29.

înviere

⁴⁴ Învățătura invierii morților, Scriptura o dovedește cu hotărire. Această învățătură nu este altceva, decât dovada restatornicirii vieții, care restatornicire se va realiza prin serviciile bune ale lui Christos, a marelui Mântuitor. Cuvântul grecesc „anastasis” tradus în Noul Testament înviere, nu numai în Noul Testament obvine, ci

și în Vechiul Testament în traducerea așa numită septuaginta, care a fost făcută cu 300 ani înainte de scrierea Noului Testament. Fiecare evreu care a vorbit grecește, cuvântul anastasis l'a folosit ca arătând învierea morților. Dovada acesteia o găsim în următoarele texte:

¹⁵ „Și zise Boaz: În ziua ce vei cumpăra țarina din mâna Naomei, vei cumpăra-o și dela Rut, Moabita, femea răposatului, pentru a păstra (anastezal) numele răposatului, în moștenirea sa... Încă și Rut, Moabita, femea lui Mahlon, am cumpărat-o mie de femei, ca să păstrez (anastezal) numele răposatului în moștenirea sa, și să nu piară numele răposatului dintre frații săi și din parte locului său; voi sunteți astăzi martori pentru aceasta.” (Rut 4:5,10) „Ei sunt morți; nu vor reînvia; sunt umbră; nu se vor scula (anastezuzi)... Morții tăi vor trăi, moartele mele corpuri se vor scula (anastezontai) (Isaia 26:14,19) „Iar tu (Daniel) dute, până va veni sfârșitul; tu vei odihni, și te vei scula (anastezo) iarăși odată în partea ta de moștenire, la sfârșitul zilelor.” (Daniel 12:13) „În vremea aceea voi ridica (anastezo) din căderea lui cortul lui David, îi voi drege spărturile, îi voi ridica dărâmurile, și'l voi zidi (anastezo) iarăși cum era odinioară.” — Amos 9:11.

¹⁶ Dumnezeu a promis pământul Palestinei lui Avraam, Isaac și Iacob. Ei însă nu au primit din el nici o urmă, ci au fost siliți să-și vândă tot ce au avut. Acești oameni sunt morți. Ei trebuie să învie, ca să primească promisiunea lui Dumnezeu. Le și este promis, că vor fi readuși din moarte, și vor fi puși de domnitori vizibili pe pământ. „În locul părinților tăi vor fii tăi, pe cari îi vei pune domni peste toată țara.” (Psalm 45:17) Aceasta înseamnă, că „părinții” regelui, a lui Messia vor fi restatornicii, ca aceștia oameni să poată ajunge în relație de tată cu Messia, și prin dânsul să poată primi de la Dumnezeu viață. Conform Scripturilor Messia trebuie să fie coborătorul lui Noe, Sem, Avraam, Isaac, Iacob, Iuda și David; aceasta dovedește deci și aceia, că acești oameni, cari s'au dovedit credincioși în probă, și-au păstrat neprihănirea, trebuie să fie readuși din moarte, trebuie restatornicii și să se facă copii ai lui Messia. Spre sprijinirea acesteia a zis Isus, că aceștia vor figura în împărăție ca reprezentanții pământeni ai împărăției. — Matei 8:11,12.

¹⁷ Scripturile ne înreptătesc să presupunem, că Ierusalimul va fi orașul cel mai important de pe pământ. Demult foarte, Dumnezeu acolo și-a așezat numele. După ce a restatornicii pe toți aceia bărbați credincioși, cari au dovedit totdeauna credințioși față de El, este foarte logic să credem, că Ierusalimul va fi pus de reședință pământescă a împărăției. Spre sprijinirea acesteia presupuneri vom cita următoarele texte:

¹⁸ „Și Iehova te va pune în cap, iar nu în coadă, și tu vei fi numai deasupra, iar dedesubt nu vei fi: dacă vei asculta de ordinea lui Iehova, Dumnezeuul tău, pe cari eu ți le ordon astăzi ca să le păzești, și să le faci.” — V. Moise 28:13.

¹⁹ „Căci Iehova va mângăia Sionul; va mângăia toate ruinele lui; va face pustiul lui asemenea Edenului, și deșertul lui asemenea grădinei lui Iehova; aflușe-vor într'ânsul bucurie și veselie, mulțumire și voce de cântare.” — Isaia 51:3.

²⁰ „Ci vă veți bucura și vă veți veseli în etern de cele ce creez, căci iată! Eu fac Ierusalimul spre bucurie, și pe poporul lui spre desfătare. Și mă voi bucura de Ierusalim; și mă voi veseli de poporul meu, și nu se va mai auzi în el voce de plângere, nici de jale... Nu vor munci în deșert, nici nu vor naște spre moarte grabnică; căci sunt sămânța celor binecuvântați ai lui Iehova, și urmașii lor vor fi cu ei.” — Isaia 65:18,19,23.

²¹ Așa zice Iehova, Dumnezeu oștirilor: bărbați, bătrâni și femei bătrâne vor ședeă iarăși în ulițele Ierusalimului, fiecare cu toiagul său în mâna sa, pentru mulțimea zilelor; și pline vor fi ulițele cetății de băieți și de fete, jucându-se în ulițele ei.” — Zaharia 8:4,5.

Viața împărătească

²² Conform promisiunii lui Dumnezeu, împărăția lui Messia numai după restatornicirea familiei regale a lui David, poate intra în acțiune. Este sigur, că regele David, a preumbrat pe fiul iubit al lui Dumnezeu, care este domnitorul de drept al pământului. Atunci când Dumnezeu a luat dreptul de domnie dela împărăția antitpică reprezentată prin descendenții lui David, a declarat, că pe când va veni acela, a cui este dreptul, coroana și diadema vor fi restabilite. (Ezechiel 21:24—27) Acest lucru a trebuit să frământe pe învățăcei, când au întrebat: „Doamne nu cumva statorniciești iarăși în timpul acesta împărăția pentru Izrael?” (Fapte 1:6) Ca o dovadă pe mai departe a acesteia, să luăm seamă la aceasta: „Vai căci mare este ziua aceea: asemenea ei n'a fost; este timpul strămtorării lui Iacob; totuși el va scăpa din ea. Și în ziua aceea, zice Iehova, Dumnezeu oștirilor, voi sfărâma jugul său de pe grumazul tău, și voi rupe legăturile tale așa, că străinii nu'l vor mai supune; ci vor servi pe Iehova, Dumnezeul lor.” — Ieremia 30:7:9.

²³ Să luăm seamă încă la următoarele scripturi, ce sprijinesc tot această deducere: „Și tu turnule al turmei, întărirea fiicei Sionului (partea înaltă), va veni până la tine (La Christos, regele) și domnia cea de mai înainte, da regatul va veni la fiica Ierusalimului.” — Mica 4:8.

²⁴ Apostolul Pavel citează din psalmul 8, care vorbește despre restatornicirea omenirii. (Evrei 2:6—9) Arată lămurit, că aceia este o profeție, și încă prin declarația aceea, că noi acum vedem, că toate au fost supuse domnitorului de drept al pământului. După cuvintele apostolului, psalmul se referă mai întâi la Iesus, căruia Iehova i-a supus toate.

²⁵ Creștinii dau dovadă de cel mai viu interes față de întemeierea împărăției drepte de sub cărmuirea regelui, a Christosului. Dumnezeu a promis împărăția scumpului său fiu, care din partea sa, din harul lui Dumnezeu, a chemat pe urmașii săi credincioși, ca să iele parte cu dânsul la această împărăție. (Luca 22:28,29) Deoarece una din lucrările mari a împărăției va fi învățarea popoarelor asupra vieții și împărțirea lor de adevăr, acum creștinul privește la restatornicirea deplină, se bucură de faptul, că el este atât de fericit, că poate vedea lumina hotărârilor lui Dumnezeu și scopul său cu privire la binecuvântarea tuturor familiilor de pe pământ. — Psalm 126:2.

Numele său

²⁶ De multe secole numele Dumnezeului Iehova a fost defăimat și necinstit între popoarele națiunilor. Experiințele lui Iov, minunat ilustrează sistemul folosit de Satan pentru defăimarea numelui lui Dumnezeu și pentru întorcerea oamenilor dela Iehova. Pe cei trei prieteni ai lui Iov dușmanul i-a folosit ca pe vorbitorii săi, ca să vorbească în numele lui Dumnezeu, până când inima lor a fost departe dela El. Chiar așa și cei ce le corespund, preoții diferitelor sisteme religioase, susțin, că vorbesc în numele lui Dumnezeu, cu toate că inima lor este departe de El.

²⁷ Astăzi preoții țării sunt preamăriți de marile întreprinderi egoiste, nemiloase comerciale. Preoții concurează de minune cu celelalte două ramuri ale organizației lui Satan. Marile întreprinderi comerciale, prin organul lor National Broadcasting Company (in America), vestesc cu ușurință, că religiile Evreilor și a ne-evreilor s'au făcut una, și corporațiunile financiare au adus la un loc pe rabinar, pe preotul catolic și pe preotul protestant, așa că vestesc o religie, și pot întrebuița spre aceasta uneltele moderne a marelui capital (radio) ca să răspândească vestea lor în toate părțile din țară, cu aceea obligație, că nici unul nu va vesti astfel de învățături cari ar fi vătămătoare celuiilalt.

²⁸ Aceștia, dupăcum au făcut și prietenii falși ai lui Iov, vin înainte cu un fel de plan de mântuire, pentru scăparea omenirii. Natural, că nici nu amintesc marele

sacrificiu de răscumpărare a lui Isus, pentru că amînarea ei ar fi vătămătoare Evreilor și evoluționiștilor. Toți nesocotesc împărăția lui Isus Christos, pentru că această ar vătămă pe factorii dominatori actuali, și încă și factorii financiari, cari au pus la cale religia actuală. Toți nesocotesc marea adevăr, că oamenii vor primi viață prin răscumpărare, înviere și restatornicire, deoarece știu, că dacă oamenii vor ajunge la cunoștința acestor adevăruri, nu vor mai crede în crezurile ce defaimă numele lui Dumnezeu și anume: sufletul nemuritor, purgatorul și chițul vecinic.

³⁰ Cea mai mare comedie pe care au vestit-o vreodată sub numele Domnului, este aceea, care figurează acum sub denumirea de Asociația americană a bisericilor lui Christos. În aceasta Asociație nelegiuită primesc pe orice învățător ateist și fals, și îl primesc cu plăcere. În să din această organizație, adevărul este exclus. Aceasta este o altă unealtă a dușmanului, Satan, care are menirea ca să orbească pe oamenii, față de îngrijirea de mântuire a lui Dumnezeu. Dar așa cum nu i-a reușit prin cei trei reprezentanți ai lui să întoarcă pe Iov dela Dumnezeu, chiar așa nici excocheriei uriașe ce figurează sub denumirea de Asociația bisericilor, nu-i va reuși să întoarcă dela Dumnezeu pe oamenii cinstiți. Aceasta va face doar atât, că urmașii adevărați și credincioși ai lui Christos, vor dovedi mai mult zel față de Domnul. Dumnezeu așa zice acum: „Așteptați-mă numai”... că Eu am de gând să zdrobesc în bucăți această organizație a Diavalului; după aceea voi pune înaintea oamenilor vestea curată a adevărului, așa ca să poată chema numele meu în ajutor”. (Țefania 3 : 8.9 — în conformitate cu traducerea engleză) Satan și organizația sa este judecată la prăbușire deplină în curând. Numele lui Dumnezeu va fi justificat (îndreptat).

³¹ Când organizația lui Satan, Egiptul a început să se poarte prea increzut și cutropitor față de popor, Domnul Dumnezeu s'a pogorât în Egipt, și a zdrobit puterea acestei națiuni, iar pe poporul său l'a eliberat. Este scris, că pentru aceia a făcut aceasta, ca să-și câștige un nume. Aceasta a preumbrit intenția lui Dumnezeu, ca acum, să zdrobească pe organizația Diavalului, care domnește peste toate națiunile de pe pământ, și ca să aducă oamenilor pace și propășire; și că tuturor acelor, cari se vor supune, le va da viață vecinică pe pământ. Aceasta pentru aceia va face, pentru că este vorba de numele său mare, și deoarece acum trebuie să se înalțe numele său. — Ezechiel 36 : 22—32.

³² Acum credincioșii de pe pământ, cari sunt în legământ cu Dumnezeu, cu predarea lor deplină față de Dumnezeu, trebuie să-și dovedească neprihănirea. El acum le poruncește, ca să-i fie martori și să spună poporului, că El este Dumnezeu, și să le spună voința sa că vrea să întemeieze spre binele oamenilor pe pământ împărăția sa dreaptă. Aceștia au privilegiul acum să vestească marile fapte ale lui Iehova, și să deie în știre omenirei, că numele lui este mărit. El este marele izvor al vieții, și cunoașterea lui și a lui Isus Christos, înseamnă viață vecinică. Oamenii în curând trebuie să cunoască adevărul, că „fericit este poporul, al cărui Dumnezeu este IEHOVA.”

Întrebări pentru studiu berean.

1. Spune în ce relație este creștinul cu Iehova! De ce s'a îngrijit Iehova de creștin în hotărîrea sa?
- 2—4. Arată atitudinea sistemelor religioase față de învățatura restatornicirei omenirei la viață. Cum privește creștinul învățatura aceasta și pentru ce?
5. Citează texte, cari arată ce este misiunea creștinului! Cui trebuie să-i servească și cum?
6. Ce însemnătate i-se atribuie învățaturii restatornicirei?
- 7, 8. Pentru ce l'a interesat într'atât pe apostolul Pavel restatornicirea lui Izrael? Ce spune despre înlăturarea Evreilor și despre marea însemnătate a restatornicirei acestui popor?

Arată motivul, pentru ce nu se interesează creștinii la numele despre restatornicirea Evreilor!

10. Explică cum a dat ocazie păgânilor, înlăturarea lui Izrael!
- 11—13. Ce scop are legământul nou? Explică în ce legătură stă creștinul cu legământul cel nou!
14. Pentru ce trebuie să-i intereseze pe creștini scripturile referitoare la Evrei?
- 15—17. Ce scop a avut ceremoniile din ziua de ispășire ținută de Evrei? Arată lecția restatornicirei ce se reputează, ce este ilustrată prin purtarea lui Dumnezeu față de Evrei.
- 18, 19. Care profeție, și care experiență a poporului Izrael ca împlinire a acestei profeții, a fost aceea, care a preumbrit restatornicirea Sionului?
- 20—22. Arată acele profeții, cari prezic împrăștierea Evreilor! Ce dovedește aceea, că acest timp al împrăștierei a trecut? Pentru ce este atât de important acest lucru?
- 23—28. Explică însemnătatea simbolică a smochinului! Arată folosirea acestui simbol în acele profeții, cari profetesc împrăștierea și ducerea în prinoare a Izraelului!
- 29, 30. Cum a folosit Isus acest simbol în explicațiile sale cu privire la sfârșitul lumii și la întemeierea împărăției lui Dumnezeu?
- 31, 32. Ce legătură are strângerea și restatornicirea lui Izrael, cu introducerea legământului nou?
- 33—36. Ce mare va fi mila, ce va dovedi Dumnezeu față de supușii lui Izrael?
37. Ce explică faptul acela, că Dumnezeu oferă omului restatornicire și viață? Sub ce condiție va da această viață?
- 38—40. Explică Isaia 19 : 21—25!
- 41—43. Pentru ce au eșuat atât de amarnic sistemele religioase în năzuința lor de a converti lumea? Cum vor recunoaște oamenii supremația lui Iehova? Cum va fi atunci convertită lumea?
- 44, 45. Arată, dacă Vechiul Testament învață învierea morților?
46. Ce vedem în acea vreme, că Dumnezeu a brodit pământul Palestinei lui Avraam, și că El l'a primit din nou din el? Explică psalmul 136!
- 47—51. Ce rol important a avut gorașul Ierusalim în împărăția lui Dumnezeu? Arată din dreapta pentru dovedirea acestei presupunerii!
52. Pentru ce l'a întrebat pe Isus învățătorii lui: „Doamnă oare nu în acest timp vei restatornici împărăția pentru Izrael?”
- 53—55. Explică Mica 4 : 3 și referirea lui Pavel la aceasta (Evrei 2 : 8)! Pentru ce interesează aceasta atât de mult pe creștini?
- 56—58. Arată, că serviciul celor trei „prieteni” ai lui Iov a preumbrit mândria sistemelor de azi că ei vor aduce mântuire omenirei!
59. Arată din ilustrația examinată aici, că oare unealta lui Satan, Asociația bisericilor, va reuși în străduința de a întoarce dela Dumnezeu, pe cinstiții cercetători ai adevărului!
- 60, 61. Arată ce scop a avut Dumnezeu în primul rând cu aceia, că a zdrobit puterea Egiptului și a eliberat pe poporul său Izrael! Ce probă înseamnă pentru martorii credincioși de acum ai lui Dumnezeu îndeplinirea aceleia ce a fost preumbrită acolo? Numai cum pot ei să-și păstreze neprihănirea și aprobarea lui Dumnezeu?

W. T. 15. August 1930.

Organizația lui Satan

„Deci, cine se va fi hotărît să fie prieten al lumii, se face dușman lui Dumnezeu.” — Iacob 4 : 4.

partea I-a

I EHOVA a lămurit Evreilor, că nu pot fi plăcuți înaintea lui, dacă ar căuta să împărtășească simțămintele lor între El și alt cineva. În timpul prezent, dă în știre în mod deslușit unșilor, că pretinde din partea lor o predare deplină, și că nimenea dintre unși nu poate să fie prieten al lumii, ca în același timp să se bucure și de favoarea lui Dumnezeu. Cuvântul „lume” din textul de sus, arată negreșit pe organizația lui Satan. (Ioan 12 : 31; 14 : 30; II Corinteni 4 : 3, 4) Aceasta înseamnă, că oamenii s'au organizat în asociații politice și au pus la o parte pe Iehova, și că Satan i-a prins în cursă și i-a făcut de organizația sa.

Unii, cari susțin, că s'au consacrat lui Dumnezeu, își bat joc de cugetul, că Satan ar avea o organizație. În această privință ei nu cunosc vicieșugurile lui Satan. Însă clasa templului nu poate rămănea în neștiință în această privință. În acesta, și într'un viitor articol vom căuta să aducem dovezi despre existența acestei organizații blestemate. Deoarece poporul lui Dumnezeu în anul 1928 s'a declarat de partea lui Iehova și împotriva lui Satan și a organizației sale, e de mare importanță să cunoașcă dovezile existenței organizației dușmăne și s'o înclinare.

Marele profet al lui Iehova a profetizat două mari semne cerești, cari vor apare clasei templului. „În cer s'a mai arătat alt semn: deodată s'a văzut un mare bălaur ros, cu șapte capete, zece coarne, și șapte cununi împărătești pe capete. Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului și le arunca pe pământ. Bălaurul a stătut înaintea femeii, care sta să nască, pentruca să-i mănânce copilul când îl va naște.” (Apocalips 12 : 3, 4) Aceste cuvinte sunt profetice, și este evident, că împlinirea-apocape atunci are loc când se împlinește profetația, care arată, că femea naște copilul. Dacă este potrivită această deducere, atunci noi trebuie să găsim unele fapte, cari arată împlinirea lor.

Profetația descrie un mare bălaur ros, care să-l gata înaintea femeii, ca să înghită pe copil încătă ce l va naște. Bălaurul este un nume dintre acelea, pe care Dumnezeu le-a dat Diavolului. Aceste nume se referă la Satan, dușmanul lumii, care are înțelele folosite de diavol. Culoarea roșie, care înseamnă, că el distruge orice ce este viu. Cuvântul „bălaur” înseamnă, „celce înghite”. Deci, bălaurul roșu, închipue pe aceia organizația diavolească și nelegiuită, care pornește să înghită Sionul și pe copilul bărbat, care nu este alta, decât națiunea sau guvernarea nouă, care va guvernă lumea în dreptate.

Concluzia deci este aceea, că în profetație, „bălaurul mare roșu” reprezintă pe organizația lui Satan, care se pune împotriva organizației lui Dumnezeu. Organizația lui Satan are o parte văzută, iar alta nevăzută, deoarece Satan este o ființă spirituală nevăzută pe seama oamenilor.

Numărul șapte, închipue ceva, ce este deplin și nevăzut, până când numărul zece, asemenea închipue ceva deplin, dar, așa ceva, ce se poate vedea de oameni. Deci cele două numere, fiind numere simbolice dumnezeiești, închipue întreaga organizația a lui Satan, anume atât pe partea cea văzută, cât și pe cea nevăzută. Cele „șapte cununi” închipue deplina putere și autoritate ce exercită asupra organizației sale, și că puterea domnitoare a marelui organizații a lui Satan, este nevăzută înaintea oamenilor, iar cele „zece coarne”, închipue deplinătatea puterilor domnitoare asupra tuturor națiunilor. Isus a spus învățăceilor săi, că Satan, Diavolul, este domnitorul nevăzut al lumii, și este dușman al lui. (Ioan 14 : 30) Apostolul Pavel asemenea mărturie a depus. — II Corinteni 4 : 3, 4.

Că organizația nevăzută a lui Satan este împărțită, și lucrează prin clasele, cari stau sub cărmuirea domnitorilor subîmpărțiți, este o concluzie cuminte și sprijini-

ta de Scripturi. Știm, că așa este la partea văzută, și partea văzută întotdeauna reoglîndește numai domnia, care o cărmuește din sferele nevăzute. Afară de aceasta, profetul lui Dumnezeu amintește de „căpetenia Persiei” și de „căpetenia Greciei”, cari au stat împotriva Ingerului lui Iehova, și cari au reprezentat pe Diavolul. (Daniel 10 : 13, 20) Acestea arată, că Diavolul a pus asupra fiecărei națiuni sau părți a orgnizației sale pământești câte un căpitan de serviciu. Pavel vorbește despre aceștia, ca despre „domnii” și „stăpânitori ai întunerecului vechiului acestuia,” și despre aceia, că aceștia poartă război împotriva membrilor organizației lui Dumnezeu. — Efeseni 6 : 12.

Mulți au fost înșelați în privința lui Satan, și au fost făcuți să creadă, că Satan nu mai contează, și că el este legat deja de mult, și că nu are nici un fel de organizație. Mulți chiar au crezut, că Satan are copite și coarne, și că poartă un ațător de foc din asbest (materie ce nu poate arde), cu care ațătă focul din iad, și chinuște pe acele creaturi, cari au căzut în mâna lui. Satan este autorul acestor minciuni mărsave, pe cari uneltele sale le-au folosit în scopul, ca să ducă în eroare pe popor față de adevărata procedură a sa.

Dovada Scripturii este aceea, că Satan este viclean subred, arătător, înșelător, fățarnic și un dușman foarte amăgitor al adevărului. Se îmbracă în inger al luminei și minciunile aducătoare de moarte le acopere cu puțin adevăr, ca să amăgească pe cei neînțelepti. (II Corinteni 11 : 14; II Tesaloniceni 2 : 9) Sistemele lui pe care le folosește, sunt atât de viclene, că pe foarte mulți creștini sinceri i-a făcut să creadă, că ei n'au nimic cu stăpânirile actuale ale lumii, și de fapt, numai puțini au cunoscut și au înțeles faptul, că el are o organizație puternică. Pentru aceasta se vede de important și de lipsă, ca să punem înaintea dovezile despre organizația sa, cu privire la înființarea, dezvoltarea și scopul ei.

Babilon

Ceiace a îndemnat pe Lucifer să se revolte și să devină Satan dușmanul lui Dumnezeu, a fost lăcomia. A lăcomit să aibă un tron mai presus decât toate celelalte creaturi, ca tot așa să se închine și să reze, dupăcum creaturile se închină și se roagă înaintea tronului lui Iehova. A început deci ca să-și întemeieze organizația sa atât între ființele spirituale, cât și între ființele omenești pe pământ a organizat pe oameni în sisteme religioase. În urmă a organizat puterea financiară, sprijinită de un sistem militar, iar în urmă organizația politică. Întreaga organizație-a întretesut-o cu elementul religios. Pe conducătorii financiar și politici ai organizației sale, l-a pus de patronii (mai marii) turmei în sistemul său religios, și astfel a legat laolaltă pe toate cele trei părți. Babilonul închipue bine elementul religios al organizației sale puternice, Asiria pe elementul politic, iar Egiptul pe elementul economic. În acele stăpâniri mondiale, cari au urmat după aceste amintite aici, aceste trei grupe, financiară, religioasă și politică au jucat roluri importante, și au figurat întotdeauna, ca grupe puternice stăpânitoare.

Babilonul a fost întemeiat de Nimrod. Nimrod a fost fiul lui Khus, care la rândul său a fost fiul lui Kham. „Începutul împărăției lui a fost Babel, Erech, Accad, și Calne în țara Șinear.” (I Moise 10 : 6—10) Cuvântul Nimrod înseamnă „răzvrător”, sau pe unul, care „domnește”. Nimrod a părăsit pământul, care a fost dat tatălui său, Cham, și s'a năpustit asupra părții de nord a pământului ce a fost dat lui Sem, și s'a stabilit în pământul Șinear. Prin acest fapt a dat dovadă de spiritul lăcom și răzvrător al lui Satan. Se vede potrivit, că pe când a sosit timpul lui Dumnezeu, ca să traimă oameni credincioși în Canaan, a chemat pe Avraam, și l'a

scos afară din țara aceia, care a fost stăpânită de Satan prin agenții săi. Din locul natal al organizației lui Satan l'a scos Dumnezeu pe Avraam.

¹² Cuvântul Babilon sau Babel după limbajul locului de origină îl exprimă Bab-il, ceiace înseamnă: „poarta lui Dumnezeu.” Iar cuvântul evreesc Babel înseamnă pentru că acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pământului.” (I Moise 11 : 9) Se chiamă și Șeșak (Șișaki), care este numele zeului luni. Nimrod (răzvrătorul) a zidit Babilonul cu scopul vădit, ca să facă nume altuia afară de adevăratul Dumnezeu Iehova. (I Moise 11 : 4) Faptul, că orașul a primit numele Babilon (Bab-il) este o dovadă, că acela a fost zidit împotriva lui Iehova Dumnezeu și că de la început a fost o organizație dușmană. S'a numit astfel spre defăimarea și întărătarea lui Iehova.

¹³ Scripturile arată, că zeul orașului răzvrătit era „Bel”. (Isaia 46 : 1; Ieremia 50 : 2; 51 : 44) Cercetătorii de vază a lucrurilor din vechime, ca Strong și alții susțin că acest cuvânt „Bel” se trage din cuvântul „Baal”, care înseamnă meșter, bărbat, zeu sau domn. Iehova este Domnul Dumnezeu și bărbatul poporului și al organizației sale. (Isaia 54 : 5) Satan, altcum Bel sau Baal, a fost și este încă și acuma domnul sau bărbatul organizației sale pământestii, care a fost întemeiată prin Nimrod capul văzut al aceleia. Nimrod a devenit bărbatul mamei sale. Satan a făcut Babilonul organizația sa, și a luat-o de soție. Toate câștigurile sale, Satan le-a realizat îndemnat de lăcomia sa. Iehova spune prin profetul său: „O tu ce locuiești pe ape (popoare și națiuni) multe, cel ce ești avut în tezaure venit-a sfârșitul tău, măsura lăcomiei tale.” (Ieremia 51 : 13) Iehova l'a numit pe Satan de Bălaur, care înseamnă înghițitor. Iehova spune astfel, că cine este zeul Bel, Baal, al Babilonului, și că orașul sau organizația Babilon este organizația Diavolului, care înghițe pe alții. — Ieremia 51 : 34.

¹⁴ Religia diavolească introdusă aici, a fost închinarea către Baal. Cei ce se închinau înaintea Diavolului se închinau, chiar așa cum a poftit el aceasta. (Regi I, 16 : 31—33; 18 : 19—40) Partea principală a organizației orașului Babilon a fost „religia”. Scopul evident urmărit prin aceasta a fost, ca să întoarcă mințile oamenilor dela Iehova, și ca să-i îndemne la închinarea Diavolului și al lucrurilor lui.

¹⁵ După un cercetător de vază, Bel înseamnă „învrăjbitor”, care aduce cugetul, că Babilonienii nu pe Iehova, ci pe Bel, cinstit în calitate de acela care a încurcat limbile. Incurcătura limbilor și vorbirilor de pe pământul Șinear provine din faptele rele ale lui Satan și ale agenților săi; pentru aceasta potrivit a fost numit Satan de încurcătorul limbilor. Satan a încurcat credința și viața religioasă și a orbit pe popor față de adevăr. Dumnezeu vorbește prin profetul său împotriva Diavolului și a organizației sale, și poruncește martorilor săi credincioși: „Spuneți între popoare, dați în știre și ridicați steagul! Dați în știre, nu ascundeți! Ziceți: Babilonul s'a cuprins! Bel este rușinat (în engleză: încurcat), Merodacul este sfărâmat.” — Ieremia 50 : 2.

¹⁶ Nimrod primul rege al acestui oraș, era un uriaș și mare vânător al animalelor sălbatice, mare războinic și prădător. El s'a înălțat înaintea poporului mai presus decât Iehova Dumnezeu. Pentru aceasta el a dat dovadă de pornirea conducătorilor, al militaristilor iubitori de război, și al politicianilor silnici. Este evident în orice caz, că scopul principal adus înainte în acel timp de această organizație, a fost introducerea închinării Diavolului și a defăimării numelui lui Iehova Dumnezeu.

¹⁷ Cu timpul Nabucodonozor a devenit regele Babilonului după Nimrod. El asemenea a fost un mare susținător al religiei Diavolului. „Căci regele Babilonului stă la răspântia căilor, la capătul celor două căi ca să-i dea cu bobii; el scutură săgețile, întreabă pe terefimi, și caută ficalul.” (Ezechiel 21 : 21) „Regele Nabucodonozor a făcut un chip (idol) de aur; înălțimea lui era de șasezeci de coți, și lățimea lui de șase coți; l'a înălțat în câmpia

Dura în provincia Babilonului.” (Daniel 3 : 1) El era un domnitor rău, tiran și nemilos. (Daniel 4 : 27) Profetul lui Iehova vorbește despre Nabucodonozor, regele Babiloniei, cași despre un bălaur. „M'a înghițit ca un bălaur.” (Ieremia 51 : 34) Pentru aceasta Domnul identifică prin profetul său pe regele Babilonului cu reprezentantul Diavolului, și l-i dă un nume dintre cele ale Diavolului. Tot acest profet numește pe regele Babilonului „Regele Șeșakului”. — Ieremia 25 : 26.

¹⁸ Profetul Isaia îl amintește pe Lucifer, Diavolul, direct de domnitorul Babilonului, ce este sprijinit și de Dumnezeu prin cuvintele profetului Ieremia: Ridica-vei acest cuvânt batjocoritor asupra regelui Babilonului, și vei zice: Iată cum repauzează cel ce apăsa! Iată cum repauzează cel lacom de aur!... Cum ai căzut din cer tu Lucifer fiu al aurorei? Iată-te aruncat la pământ, călcătorule al popoarelor! Căci tu ziceai în inima ta: „Sui-mă-voi în cer, înălța-voi tronul meu mai presus decât stelele lui Dumnezeu; și voi șede pe muntele întrunirii zeilor, pe nordul cel mai depărtat.” — Isaia 14 : 4, 12, 13.

¹⁹ Aceasta corespunde cu faptul, că Nimrod și-a întemeiat organizația sa din Babilon în loc de partea de sud, în partea nordică, și că cu ocazia întemeierii acestei organizații a cuprins pe nedrept partea locuită de alții. Este puternică și convingătoare dovada, că regele, domnitorul, zeul și bărbatul Babilonului este Satan, șarpele cel vechiu, Diavolul. Astfel deci Babilonul este soția Diavolului, și pentru aceasta este reprezentat prin o femeie desfrănată și nelegiuită.

²⁰ S'a zis, că Babilonul închipue pe „acea biserică nominală, care la început a fost poarta ce duce la glorie și la Dumnezeu, care însă a căzut, și „a devenit o poartă, ce duce la rătăcirii și încurcături, și îndeosebi la o amestecătură mizerabilă de neghină și de fătarnici.” Scripturile nu sprijinesc această concluzie. Babilonul nu a fost niciodată organizația nominală a lui Dumnezeu sau a lui Christos. Babilonul nu a fost niciodată de partea lui Dumnezeu, ci a fost organizat chiar împotriva Dumnezeului Iehova, și a fost sortită pentru scopurile religiei Diavolului. Pentru aceasta nici nu a putut să cadă dela Dumnezeu. Pentru aceasta nu poate să însemne o religie lipsită de credință (nelegiuită), ci înseamnă aceia ce este da fapt și pe a fost totdeauna, anume religia și organizația Diavolului. Faptul, că afară de „religia creștină” și alte religii au ajuns în organizația Diavolului, este cu totul altă chestiune.

²¹ Iehova l'a numit de Babel sau „încurcătura” începând dela timpul când a fost întemeiat pe pământul Șinear. Pentru aceasta Babilonul nu a putut închipui o astfel de organizație care odinioară era poarta gloriei. L'a numit „încurcătura”, deoarece acolo a încurcat limba sau vorbirea oamenilor. Dela început Babilonul s'a închinat Diavolului. Faptele arată peste orice îndoială, că Babilonul (Bab-il) este organizația, pe care a întemeiat-o Satan, Diavolul dușmanul străvechiu al lui Iehova. Acest nume înseamnă dela început organizația Diavolului. Dumnezeu probabil, că numai din batjocură o numește fecioară. — Isaia 47 : 1.

²² Scripturile arată, că organizația lui Satan constă din două părți, și anume 1) dintr'o parte nevăzută pentru om, care stăpânește de fapt și domnește asupra întregii organizații, și 2) din partea aceia, care este văzută pe seama oamenilor. Organizația aceasta se numește „lumea rea de azi”, a cărei dumnezeu este Satan. (Galateni 1 : 4; II Corinteni 4 : 3, 4) Partea nevăzută, fiind, că este nevăzută, se chiamă „cer”, pe când partea văzută se chiamă „pământ”, deoarece este văzută pe seama oamenilor. (II Petru 3 : 7) „Profeție împovătoare asupra Babilonului, pe care o văzu Isaia, fiul lui Amos. Și voi pedepsi lumea pentru răutatea ei, și pe cei nelegiuiți pentru nedreptatea lor; voi face să înceteze trufia celor sumeți, și voi umili îngâmfarea celor puternici. Și deaceia voi cutremura cerurile, și se va clăti pământul din locul său, la urgia lui Iehova, Dumnezeul oștirilor, în ziua aprinderii mănecii lui.” — Isaia 13 : 1—13; Apocalips 17 : 3—5, 18.

21 Situația orașului străvechiu al Babilonului a închipuit partea cerească și pământescă a aceleia. Pe acolo a curs râul Eufrat, izvorând din grădina Edenului, care foarte bine închipue rassa omenească, după ce omul a fost gonit afară din grădina Edenului. Orașul Babilon a fost zidit pe ambele maluri ale râului, care râu a curs dela nord spre sud, și pentru aceasta a împărțit orașul în două părți. Într-o parte a orașului a fost zidită biserica, iar în cealaltă parte reședința regală. Cele două părți ale orașului au fost legate între-olaltă cu un pod frumos și afară de aceasta prin niște căi subterane. Cele două părți ale orașului se alipeau râului, care a curs astfel între cele două părți ale orașului. Râul deci închipue pe omenească, încunjurată de partea văzută și cea nevăzută a organizației lui Satan. Diavolul domnește prin această organizație, care organizație să lasă greu asupra omenească și așteaptă sprijin din partea omenească. Babilonul în Scripturi este descris ca „desfrănată”, și profetul Domnului așa îl arată, cași care „șade pe popoare, gloate, neamuri și limbi.” — Apocalips 17 : 15.

Stare morală.

22 Orașul Babilon, organizația Diavolului, în Scriptură este învinuit de desfrânare, curvie, idolatrie, omor și de alte multe fărâdelegi. (Apocalips 17 : 5, 6) Marele Babilon. „a adăpat toate neamurile din vinul aprinderii desfrânării sale.” (Apocalips 14 : 8) „Pentru că din vinul aprinderii desfrânării ei au băut toate neamurile, și împărății pământului cu dânsa făcând desfrânări, și neguțătorii pământului se îmbogățiră din puterea desfrânării ei.” (Apocalips 18 : 3) „Vino dar cu descântecele tale și cu mulțimea vrăjitorilor tale, cărora ți-ai închinat munca din tinerețe; poate că vei putea să tragi vre-un folos din ele, poate că vei izbui. Te-ai oboșit tot întrebând: să se scoale dar și să te scape cei ce împart cerul, cari pândesc stelele, cari vestesc după lunile noi, ce are să ți se întâmple.” (Isaia 47 : 12, 13) Pentru că neguțătorii erau mai marii pământului, pentru că toate neamurile pământului au fost dușe în rățăcire de fermecătoria ta.” (Apocalips 18 : 23) „Căci este pământul chipurilor cioplite, și locuitorii lui au inebunit cu idolii lor.” (Ieremia 50 : 38) „Din vinul lui băut-au toate popoarele, deaceia popoarele au inebunit.” (Ieremia 51 : 7) „... curvia cea mare, care ștrica pământul cu curvia ei.” — Apocalips 19 : 2.

23 Scripturile leagă laolaltă vinul cu desfrânarea. Desigur acest vin nu este acela, împotriva căruia sunt preoții și partizanii prohibiției (interzicerea beuturilor spirituoase). Domnul a fixat, că ce este acela, când zice: „Dar și aceștia se rățăcesc de vin, și se clatină de beutura îmbătătoare.” (Isaia 28 : 7) „Ei sunt beți dar nu de vin, se clatină, dar nu din pricina băuturilor tari.” (Isaia 29 : 9) Probabil că acelea lucruri i-au otrăvit, pe cari Diavolul le-a răspândit și învățat. Acesta este vinul desfrânării și este chiar contrarul vinului organizației adevărate a lui Dumnezeu. „Înțelepciunea junghiat-a vitele sale, dres-a vinul ei și întins-a masa sa.” — Proverbe 9 : 12.

24 Așa s'a crezut, că „vinul desfrânării sale” (Apocalips 17 : 2) înseamnă asocierea bisericilor nominale cu statele lumii, prin care fapt dovedește necredințioșie față de „mirele”, Isus. Aceasta nu poate fi drept. Nici Babilonul literal, și nici cel simbolic nu a fost niciodată logodit cu Isus, ca mire, din care cauză biserica nominală nici nu putea fi vinovată de desfrânare în acest înțeles. Babilonul a fost logodit cu Diavolul și cu el s'a căsătorit, și acele învățături, pe care le-a adus la existență, au îndemnat pe alții să desfrâneze cu el. Regii pământului au desfrănat cu Babilonul.

25 Babilonul fiind progenitura puterii Diavolului, nu se putea simboliza altcum, decât numai printr-o femeie desfrănată, reprezentând în ochii lui Dumnezeu o organizație imorală; și pentru aceasta domnitorii pământului unindu-se cu dânsa și primindu-i religia, sunt vinovați pentru necurățenia ei; și fiecare organizație, care se unește cu ea sau este desusă (amăgită) de ea, și care o făcut parte vre-odată din organizația Domnului, se face vinovată de

curvie și desfrânare. Cinstirea idolilor din partea celorlora, cari au stat vre-odată în legământ cu Iehova, îi învinuește de idolatrie și necurățenie, de care păcate Babilonul este vinovat chiar dela început, sau origina lui.

26 „Și Ioram, (regele lui Iuda) făcu înălțimi pe munții lui Iuda, și trase pe locuitorii Ierusalimului în desfrânare, și amăgi pe Iuda.” (II Cronica 21 : 11) Locuitorii Ierusalimului au stat în realție de legământ cu Iehova. Dar atunci când au primit religia Diavolului, au săvârșit desfrânare cu organizația Diavolului, cu Babilonul. Tot această regulă se aplică și asupra Izraelului spiritual. Și aceștia erau odată poporul de legământ al lui Dumnezeu, dar mai târziu s'au murdărit cu vinul învățăturilor false ale Diavolului, au primit religia Diavolului, au desfrănat cu Babilonul, care este mama curvelor, numele căruia pentru aceia îi pângărește, deoarece au ajuns în familia lui.

27 Iehova infierează Babilonul, cași pe „mama desfrânatelor și al uriciunilor de pe pământ.” El este mama tuturor lucrurilor, cari sunt uriciune în fața lui Iehova. El este „uriciunea pustiirii, despre care a vorbit profetul Daniel.” (Matei 24 : 15) Numele Babilon se referă mai întâi la organizația Diavolului, în urmă se lipește de toate proiecturile, pe care le naște această organizație, și care reprezintă pe aceia organizație nelegiuită.

28 Scopul principal al lui Satan este acela, de a defăima pe Iehova Dumnezeu, și să întoarcă pe oameni dela dânsul și săi facă să se închine lui. Știind el, că acele creaturi cari iubesc pe Dumnezeu, vor cânta lauda Lui și i-se vor închina Lui, pentru aceia a adus la existență Satan pe organizația sa, și chiar la origina ei a pus în fruntea ei elementul religios; în urmă a legat către organizația sa pe elementele domnitoare economice și politice, cari au primit religia lui diavolească. Elementul religios este acela, din organizația Diavolului, care îndesăbește și folosit de Diavolul, în scopul să orbească pe popor față de Iehova Dumnezeu, și pentru aceasta elementul religios a fost în fruntea organizației (Diavolului), din care cauză aceasta este cel mai răspunzător înaintea lui Dumnezeu.

29 Atât timp, cât Lucifer nu s'a năpădit de fărâdelege, a constituit o parte din organizația lui Dumnezeu. Deoarece dorința lui arzătoare a fost, ca să se închine creaturile, a înființat o religie falsă. Prin mulțimea comerțului său, sau prin elementul comercial a procedat la silnicie. În scopul împlinirii dorinței sale de domnie asupra creaturilor, a adus în existență elementele politice sau stăpânitoare. Toate aceste elemente se pot vedea în organizația sa. — Ezechiel 28 : 14—18.

30 Din partea lui Lucifer, necredințioșia a fost aceea, ce l'a îndemnat să se răscoală împotriva lui Dumnezeu și să înființeze o organizație falsă, și ca să devină bărbatul acesteia. Pentru aceasta Babilonul este închipuit printr-o femeie necurăată, și reprezintă o organizație imorală. Pentru aceasta este mama tuturor organizațiilor „desfrănate”. Partea văzută a organizației Diavolului, adică pe stăpânirile pământesti le simbolizează „fiara”, pentru că sunt dure, nemiloase și apăsătoare. Organizația lui Satan este purtată de „fiară”; iar femeia desfrănată, organizația lui Satan, șade și domnește peste popoarele și națiunile de pe pământ. (Apocalips 17 : 3, 5, 15, 18) Profetul lui Dumnezeu numește organizația Diavolului de „regina regatelor”. (Isaia 47 : 5) Evident, că aceasta se spune bățjocitor. Scriptura dovedește deci hotărât, că Diavolul a organizat Babilonul, și că acesta închipue pe întreaga organizație a Diavolului.

Egiptul

31 Cu toată Babilonul a fost mai întâi organizat, totuși Egiptul a fost națiunea cea dintâi, care a avut o putere mare și stăpânitoare. Elementul principal al Egiptului era puterea militară, care a reprezentat elementul comercial al stăpânirii. Cauza adevărată a înființării puterii armate, a fost câștigul bunurilor, sau păstrarea lor. Aproape toate războaiele a' fost puse la cale de pofta egoistă să acapareze averea altora, și dintre elementele stăpânitoare a națiunilor, clasa stăpânitorilor comerciali

au dat impulsul pentru aceasta. Războaiele, pe cari le-a purtat poporul ales al lui Dumnezeu, la porunca lui Dumnezeu, numai pentru aceia s'au purtat, ca să execute sentința lui Dumnezeu împotriva celor nelegiuți, sau să apere numele său bun. Aceste totdeauna au ținut scopuri bune. Dumnezeu este dătătorul de viață și El are oricând tot dreptul — dacă vede de bine — s'o iei. Nu este așa la alții. Organizația Diavolului a pornit războaie având scopuri egoiste și nedrepte, din care cauză a înființat mari puteri militare.

³⁴ Egiptul, a fost numit de Greci și Romani, Egipt. Numele lui evreesc este Mizraim, ceiace înseamnă „opritorul sau închizătorul mării”, ceiace se referă probabil la aceia, că cel dintâi Faraon a închis alvia râului Nil cu niște diguri. Aceasta o sprijinesc următoarele cuvinte atribuite lui Satan: „Râul meu Nilul este al meu, eu l'am făcut.” (Ezechiel 29 : 3) Acest nume are origina din cuvântul evreesc Mazor, ceiace după explicarea lui Strong înseamnă „constrângere în alvie, dig, impresurare și strămtorare”. În unele locuri în locul Egiptului este folosit cuvântul ebraic Mazor. (Isaia 19 : 6; 37 : 25 — Vezi traducerea Nițulescu, și trad. engleză și cea germană de Elberfeld.)

³⁵ Numele eclesiastic aplicat asupra Egiptului este „Rahab” ce înseamnă sumet probabil pentru aceia, deoarece față de Dumnezeu s'a dovedit îngrâmfat, sumet și increzător. (Psalm 87 : 4 și 89 : 10 în traducerea engleză și germană de Elberfeld) „Pământul lui Cham” este o altă numire, ce-și trage origina probabil dela un fiu al lui Cham, pe care l'au chemat Mizraim. — I Moise 10 : 6.

³⁶ Odinioară pământul Egiptului era foarte fertil, indeosebi în valea Nilului. Fertilitatea lui a atârnat de revărsarea regulată anuală a Nilului. Poporul s'a închinat râului, desigur pentru aceia, pentrucă Satan pe acesta l'a folosit cu scopul, ca să întorcă pe popor dela adevăratul Dumnezeu, și să-l facă să creadă, că zeii lor, dintre cari el a fost cel mai de seamă a adus binecuvântările asupra dânilor prin râul Nil. Scripturile înregsitrează faptul, că nu a fost ploaie în Egipt. (V Moise 11 : 10, 11) Grindina, fulgerul și tunetul desigur erau niște fenomene necunoscute în Egipt, până când Domnul nu a trimis plăgile asupra Egiptului, atunci când a trimis pe Moise acolo. „Moise întinse dar toiagul său spre cer; și Dumnezeu dete tunete și grindină, și foc curgea pe pământ și Dumnezeu a făcut să ploae grindină peste pământul Egiptului. Și era grindină și foc arzător în grindină, așa de mare, că asemenea nu a fost în tot pământul Egiptului, decât a stăt pe dânsul popor.” (II Moise 9 : 23, 24) Aparența extraordinară a focului, care s'a coborât pe pământ, și care probabil a fost fulger, a atras atenția poporului asupra faptului, că Iehova este Dumnezeul atotputernic, și astfel i-a făcut nume printre popor.

³⁷ Locuitorii Egiptului au fost năpădiți de boli de piele, cari arată starea rea a sângelui. Aceasta a arătat starea rea în urma păcatului, întrucât viața este în sânge. Dumnezeu a spus poporului său, Izraeliților, că dacă vor fi devotați, și vor asculta de cuvintele sale și vor face dreptate, atunci nu va trimite asupra lor niciuna din bolile, de cari au avut parte Egiptenii. (II Moise 15 : 26; V. 7 : 15) Nesupunerea față de Dumnezeu avea să aducă asupra Izraelului astfel de boli înfiorătoare, cași cari au ajuns pe Egipteni. (V Moise 27 : 60) Prin aceasta Dumnezeu a voit să învețe pe poporul său, că numai El are putere să înlăture păcatul și boala.

³⁸ Egiptenii erau vestiți pentru faptul că foloseau cai. „Și aduseră lui Solomon cai din Egipt... și se aduse un car din Egipt pentru șase sute siclii de argint, și un cal pentru o sută cinsizeci; și așa se aduseră și pentru toți regii Hiteilor și pentru regii Siriei, prin mâinile acelor neșăgători.” (I Regi 10 : 28, 29; vezi și Ezechiel 17 : 15!) Caii au fost folosiți îndeosebi în scopuri de război. Carăle de război au fost trase de cai. Această orânduire a făcut din Egipt o mare putere militară, care a stăpânit pe toate celelalte națiuni. Pentru acest abuz cu cai, și deoarece aceasta strică încrederea în Iehova, El, Domnul,

nu vorbește cu aprobare despre cai. „Vai de cei ce se coboară în Egipt pentru ajutor, și se reazimă pe cai, și se încred în care, pentrucă sunt multe, și în călăreți, pentrucă sunt puternici foarte: și nu se uită la Sfântul lui Izrael, nici pe Iehova nu l' caută!” — Isaia 31 : 1.

³⁹ Că lui Dumnezeu nu i-a plăcut folosirea cailor se vede și din aceia, că a trimis pe Iosia, ca să-i înlăture. „Și desființă caii, pe cari regii lui Iuda li consacrară soarelui, la intrarea în casa lui Iehova, aproape de locuința lui Natan-Melec, dirigătorul ce era în Farvarim, și arse carele soarelui cu foc.” — II Regi 23 : 11.

⁴⁰ Dușmanii lui Izrael cu cai și care de război au venit să se lupte împotriva poporului lui Dumnezeu. „Și Iehova zise lui Iosua: Nu te teme de ei, că mâine pe timpul acesta îi voi da pe ei toți uciși înaintea lui Izrael; cailor le vei tăia vinele picioarelor, și carele lor le vei arde cu foc!” (Iosua 11 : 6) Dacă calul este făcut nepunțios prin tăierea vinelor, atunci devine nefolositor. David chiar aceasta a făcut cu caili Filistenilor. (II Samuel 8 : 4) Așa se vede, că calul nu „învătătură” inchipue, ci mai potrivit război, politică de război și propagandă de război, și pentru aceasta ilustrează în mod potrivit organizația militară.

⁴¹ O dovadă pe mai departe, că Egiptul era o putere militară, este aceia, că Egiptenii au urit ocupația pacinică a păstorilor de oi. „Căci toți păstori sunt o urăciune pentru Egipteni.” (I Moise 46 : 34) Este un fapt bine cunoscut, că acei oameni sau acele organizații, cari au folosit cai și unelte de război, foarte puțin s'au ocupat cu păstoritul pacinic de oi. Și aceasta s'a distins mai întâi la Egipteni, ceiace Domnul și arată în cuvântul său.

⁴² Egiptenii s'au închinat Diavolului și au urmat religia lui. Magii din Egipt erau astfel de învățați și astrologi (cei ce citesc din stele), cari au tras niște linii și cercuri magice și au susținut, că prin aceste pot să stabilească aceia, ce au hotărit zeii lor nevăzuți asupra unei persoane oareșcare. Puterea comercială sau militară era supusă religiei Diavolului și a urmat-o, dupăcum a făcut și puterea politică sau stăpânitoare. Domnitorii erau împotriva lui Iehova și au apăsător poporul. Cu indignare a zis regele lor către Moise: „Cine este Domnul (Iehova), ca să ascult de glasul lui?” — II Moise 5 : 2.

⁴³ Că religia Egiptului a fost a Diavolului și a stat în contradicere cu Iehova, o dovedesc următoarele texte scripturale: „Și voi face judecată împotriva tuturor zeilor Egiptului: Eu Domnul.” (II Moise 12 : 12) „Dimineața Faraon s'a turburat, și a trimis să chema pe toți magii și pe toți înțelepții Egiptului. Le-a istorisit visurile lui. Dar nimeni nu le-a putut tălmăci lui Faraon.” (I Moise 41 : 8) „Surletul Egiptenilor va pieri din ei, și le voi nimici sfântul; atunci vor întreba pe vrăjitori, pe ceice chiamă morții și pe ghicitori.” (Isaia 19 : 3) „Și va sfărâma coloanele din Bet-Semes ce se află în pământul Egiptului; și casele zeilor Egipteni le va arde cu foc.” — Ieremia 43 : 13.

⁴⁴ Deci factorii stăpânitori ai Egiptului erau regele, și domnitorii, profesorii religiei, comandantii și inginerii arhitecți. „Mai marii lui Faraon au văzut pe Sara, și au poruncit s'o aducă înaintea Faraonului.” Aceasta arată, că politicienii Faraonului au servit interesele lui personale. Despre Iosif, care a fost în Egipt este scris: „Trimis-a regele de l-au deslegat, Domnul popoarelor, de l-au pus în libertate. Făcutu-l-a domn peste casa sa, și stăpân peste toată averea sa: ca să lege pe mai marii săi după voia sa, pe bătrânii săi să-i înțeleptească.” — Psalm 105 : 20-22.

⁴⁵ De o îngrijire deosebită au avut parte în Egipt învățătorii religiei. „Numai pământurile preoților nu le-a cumpărat, fiind ele hotărâte preoților de Faraon, și ei trăiau din ceiace le dăduse lor Faraon; de aceia ei nu-și vândură pământurile lor.” (I Moise 47 : 22) Diavolul a purtat deosebită grijă de religioșii din organizația sa. Diavolul întodeauna religia a pus-o în frunte și i-a dat cea mai mare importanță.

¹⁰ Despre puterea armată este scris, că Faraon a avut o mare oaste cu care de război, mulți cai și mulți călăreți. (II Moise 14 : 7, 9; 15 : 4) „Înhămați caii, și încălecați călăreții lor! Înșirați-vă cu coifuri! Ascuțiți lăncile, îmbrăcați zalele!... Egiptul se sue, ca un fluviu (Nilul)... Suiți-vă cai! Năpăstuiți-vă, cară! Să iasă vitejii, cei din Etiopia și din Libia, cari mănuesc scutul.” (Ieremia 46 : 4, 8, 9) Etiopienii (negrii) și Libienii erau aliații Egiptului și vecini cu el.

¹⁷ Spre documentarea, că ei au fost mari arhitecți și ingineri, stă scris: „Deci puseră peste dânsii isprăvniciei, ca să-i apese cu munci grele. Și poporul zidi lui Faraon cetăți de proviziuni: Pitom și Ramses.” (II Moise 1 : 11) Pe pământul Egiptului s'au zidit mari piramide și biserică, și aceste au fost zidite fără îndoială la îndemnul lui Satan. Acești factori asociați ai Egiptului erau sumeți, tirani, vârsători de sânge, apăsători, nemiloși și defăimători ai lui Dumnezeu. — Iov 21 : 14, 15; Isaia 19 : 11.

¹⁸ Este convingătoare dovada, că Egiptul a fost organizația lui Satan, și că elementul stăpânitor al părții vizibile al acestei organizații era puterea economică (financiară), care a înființat puterea armată spre scopurile sale egoiste, și a îndemnat pe politicieni, ca să poruncească acestui factor (militar). Elementul religios al națiunii a fost a Diavolului, care apoi a produs un efect misterios asupra celorlalți factori domnitori. Aici iarăși acela a fost scopul vădit, ca să întoarcă pe popor dela Dumnezeu și să-l țină sub stăpânirea Diavolului, care în Egipt a fost reprezentat prin Faraon. Pentru întărirea dovezii, Dumnezeu spune hotărît în cuvântul său, că Egiptul este organizația Balaurului sau al Diavolului, pe care Satan a înființat-o sau a pus-o la cale, care pretinde pământul și toate de pe pământ pentru scopurile sale egoiste. „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată am necaz pe tine Faraone (Diavolul), împăratul Egiptului, crocodil (în engleză: bălaur) mare, care te culci în mijlocul râurilor tale și zici: Râul meu Nilul este al meu, eu l-am făcut.” — Ezechiel 29 : 3.

¹⁹ Poporul de rând al Egiptenilor a fost supus domnitorilor, chiar așa, dupăcum și Satan ține în apăsare pe popoarele de pe pământ prin domnitorii lui. Poporul de rând nu era atât de nemilos față de Izraeliți, ca domnitorii. Așa este și azi. Poporul de rând nu se poartă așa de rău cu poporul lui Dumnezeu, ca factori domnitori. Aștăzi conducătorii financiari expropriază pe seama dânsilor bogățiile naturale ale pământului, pe cari Dumnezeu le-a prevăzut pentru popor. Ei așa cred, că cu drept și anume cu drept dumnezeesc stăpânesc popoarele. Pe seama poporului lui Dumnezeu, Izrael, Egiptul constituia casa de servitute. Și astfel și organizația Diavolului ține în servitute (robie) pe popoarele de pe pământ.

ASIRIA

²⁰ Asiria asemenea a fost organizația Diavolului. Trei factori conducători au apărut și în Asiria, adică cel religios, comercial și politic, dar ceaia a fost pusă în fruntea ei a fost religia politică, sau o astfel de formă a religiei, pe care au folosit-o politicienii. Aceasta înseamnă, că aceia politicienii, cari au condus poporul, au primit religia cași pe o unealtă ce era întru ajutor la aceasta. Cărțile lui Iona și a lui Naum vorbesc numai despre Asiria și Ninive capitala ei, cari cărți profetesc o astfel de stare a organizației lui Satan, în care o clasă politică va fi în frunte, și va primi și urma religia falsă, deoarece o va crede de favorabilă pentru înfăptuirea scopurilor sale politice. În aceasta factorul politic îi sprijinește cu tărie și permanent puterea comercială (financiară), mai bine zis „uriazii”, cari împreună cu politicienii au fost puși de mai marii turmei sistemului religos. Însemnarea profetică despre puterea mondială a Asiriei, așa se vede că profetește clar o astfel de stare a organizației lui Satan, care va fi în timpul dinainte de ciocnirea cea mare dintre organizațiile lui Dumnezeu și a lui Satan, când se face pregătirea pentru luptă. De altfel a profetit o astfel de stare de pe pământ, când urmează timpul întronării Im-

părăției lui Dumnezeu pe pământ, care nu este altă decât timpul prezent.

³¹⁻³² Nimrod era omul cel mai de seamă al Diavolului pe pământ, care a zidit Babilonul (și alte trei cetăți) în pământul Șinear, și a devenit marele dușman al semitelor pacinici, cari trăiau în Mezopotamia. Assur un fiu al lui Șem, și probabil, că el și urmașii lui s'au stabilit în partea aceia din valea Mezopotamiei, care zace la nord de Babilon. Ninive a fost capitala Asiriei, pe care a zidit-o Nimrod, dupăce a răpus Asiria. (I Moise 10 : 11) Unele traduceri engleze și germane așa arată, că Assur ar fi zidit orașul Ninive. Revista (engleză) în acest și următorul aliniat aduce dovezi pentru neexactitatea acelei traduceri).

³³ Un profet numește Asiria de pământul lui Nimrod. (Mica 5 : 6) Ninive, fiind capitală de țară, era reședința domnitorului, din care cauză s'a numit „regele Ninivei”. (Iona 3 : 6) Aceasta a fost reședința regală a celei de a doua stăpânire mondială, până când Babilon a devenit reședința (capitala) stăpânirii a treia mondiale. Aceste fapte arată, că Asiria și capitale ei Ninive, a fost organizația lui Satan, Diavolul.

³⁴ Ninive a fost un oraș sau o organizație de mare importanță, și a fost numită „Ninive, orașul cel mare”; și profetul spune, că „Ninive era o cetate foarte mare, cât o călătorie de trei zile.” (Iona 1 : 2; 3 : 3) Calea de o zi evreiască a fost cam de 30 kilometri. Astfel periferia orașului era cam de 90 kilometri. Profetul mai spune și aceia, că a fost în ea peste 120.000 de oameni, cari n'au putut face deosebire între dreapta și stânga lor. Aceasta desigur se referă la sugaci, și ne servește bază pentru concluzia, ca să stabilim numărul locuitorilor orașului între 600.000 și 1.000.000.

³⁵ Leul în Scriptură se folosește pentru inchipuirea domnitorului. (Moise I. 10 : 10) Pentru aceasta leii sălbatici reprezintă niște domnitori aspri, nemiloși și apăsători. Acești domnitori sau unele politice lucrează în mod egoist după poruncile factorilor financiari (comerciali), până când faptele lor nelegiuite le acopăr conducătorii religiei. Profetul descriind orașul Ninive și domnitorii lui, zice: „Unde este acumă culcușul acela de lei, pășunea aceia pentru puii de lei, pe unde umbla leul, leoaica și puil de leu, fără să-i turbure nimeni? Leul stăia cât îi trebuia pentru puii săi, zugruma pentru a cătelea și își umplea vizuinile de pradă și culcușul lui.” — Naum 2 : 11, 12.

³⁶ Aici este descrisă o grupă de oameni, care au făcut cruzi politice, cari au despoiat pe popor, și au zidit ei înșiși și îi pe asociații lor din organizația Diavolului. Aceasta însemnare a profetului a fost păstrată probabil în scopul, ca să se poată descoperi elementul domnitor al acestei părți a organizației lui Satan. Dumnezeu a declarat atunci cu hotărîre, că este împotriva acestei organizații. Aceasta este cea mai bună dovadă, că organizația amintită aici este a lui Satan, a Diavolului. — Naum 2 : 13.

³⁷ Regele s'a mândrit cu puterea lui politică și cu cea, că are o foarte mare organizație politică. Căci zice: Oare toți mai marii mei nu sunt regi? (politicianii) (Isaia 10 : 8) Ninive a fost otrăvit și stricat de Balgia Diavolului. Aici găsim dovada, că „desfrânata” este organizația Diavolului, îndeosebi partea religioasă, și pe care Diavolul o folosește pentru amăgirea poporului și să-l întoarcă dela Iehova Dumnezeu, și ca să facă să umble în întunec și în fărâdelegi atât poporul cât și domnitorii. „Vai de cetatea vârsătoare de sânge, din vina vinăimeii desfrânării aceste curve, plină de nuri și iscusite, care a vândut popoarele prin desfrânările ei, și neamurile prin farmecele ei.” — Naum 3 : 1, 4.

³⁸ Diavolul ținând seamă de credulitatea mai marilor și națiunea o supune stăpânirii sale. În timpul prezent multe dovezi avem, cari arată, că atât politicienii, cât și marii financiari (capitaliști) se sfătuiesc cu mediu-rile spiritiste ce servesc de legăt. ră între oameni și spirite

și astfel primesc sfaturi de la Diavol. Până când în Ninive politicianii erau în fruntea organizației, dar și factorii comerciali și-au încheiat partea. Organizația Asiriei și mai cu seamă capitala ei Ninive, era vestită pentru bogăția ei comercială. „Prădați argint, prădați aur, tezaurile sunt fără fund, o mulțime de tot felul de lucruri prețioase.” (Naum 2:9) „Neguțătorii tăi au fost mulți ca stelele cerului.” (Naum 3:16) Să se cugete acum cititorul la puterile actuale militare — financiare ale lumii, și va vedea, că prezentul cu atâta vreme mai înainte atât de potrivit le-a descris!

39 Asiria și capitala ei era o mare putere militară, și era întărită cu mai multe cetăți. „Voievozi tăi (domnitorii sau înalții demnitari) erau ca lăcustele, și mai marii tăi (comandanții sau căpetenii mari), ca o ceată de omizi; cari în răcoarea zilei se adună (cei din urmă stau împrejur, gata la porunca stăpânitorilor).” — Naum 3:17.

40 Oastea Asirienilor, care tăbărăse în fața Ierusalimului număra vre-o 200.000 capete. Probabil, că erau și mai mulți, dar însemnarea spune, că 185.000 au fost uciși de Domnul într-o noapte. Regele Asiriei a batjocorit pe Iehova Dumnezeu, și s'a nuzuit să întoarcă pe poporul consacrat lui Dumnezeu, de la Iehova și să-i facă să se închine Diavolului. (Isaia 36:13-20) Din aceasta se vede pe de o parte puterea militară a Asiriei, iar pe de altă parte, că a fost folosită de Diavolul.

41 Asiria și îndeosebi Ninive, organizația lui Satan, pe care au cărmuit-o politicianii, comandanții, speculanții și conducătorii religioși, era o organizația sângeroasă pentru jерuirea altora, cari cu minciuni au amăgit și jefuit poporul. „Vai de cetatea vărsătoare de sânge! Cea plină de minciuni și silnicie, răpirea nu încetează în ea, Pocnitul bicelor, vuetul roatelor tunătoare, a cailor tropăituri, și durduitul carelor.” — Naum 3:1, 2.

42 Cărmuitorii Ninivei au scos la iveală pe Samaritenii, această amestecătură de corcitură religioasă, cari au amestecat păgândățile lor, religia Diavolului, cu presupusa și superstițioasă închinare către Iehovă. Domnul îi numește pe față dușmani ai poporului său, cari au voit să se unească cu poporul lui Dumnezeu și să se numească după numele Domnului, dar în acelaș timp au urmat religia Diavolului în numele lui Iehova. „Se apropiară de Zorobabel și de capii caselor părințești, și ziseră către dânsii: Lăsați-ne și pe noi să zidim cu voi; căci noi căutăm cași voi, pe Dumnezeuul vostru; și noi îi sacrificăm din zilele lui Esarhadon, regele Asiriei, care ne-a adus pe noi aici.” — Ezra 4:2, 3.

43 Cum poporul ales al lui Dumnezeu nu a voit să se unească cu dânsii, tot acești religioși fățarnici, au devenit dușmanii cei mai aprigi ai izraeliților, și i-au persecutat. (Ezra 4:4-7) Domnitorii Asirieni, pentru aceia au adus acolo pe acești străini, ca să populeze pământul și să pună acolo bazele religiei Diavolului, pentru stricarea, păngărirea vecinilor lor, Evreii. — II Regi 17:24, 29.

44 Satan totdeauna s'a împotrivit lui Dumnezeu prin organizația sa. Deci fiecare, cine s'a consacrat Domnului, trebuie să steie de partea lui Iehova și să dovedească iubire și predare deplină față de Iehova, și să-l servească cu hucurie. (Urmează)

Intrebări pentru studiul berean

1, 2 Ce măsură a devotamentului cere Iehova, ca să putem primi aprobarea lui? Explică expresiunea „lume” folosită în textul nostru! Explică pentru ce fac batjocură lumii, dacă le amintești, că Diavolul are o organizație!

3 Pentru ce „semnul celalalt” care s'a văzut în cer este descris de un „bălaur roșu”? Ce închipue? Spune, cine este „copilul-bărbat”!

4-6 Ce însemnătate are faptul, că marele bălaur roșu atunci apare în cer, când se naște fiul-bărbat? Explică însemnătatea simbolică alor „șapte coroane” și „zece coarne”! Cuvintele lui Pavel și ale lui Isus cum întăresc faptul domniei lui Satan?

7 Dă dovada, că domnia lui Satan este organizată cum secade!

8, 9 În ce înțeles s'a schimbat Satan în „Inger al luminei”? Ce reușită au avut metodele sale întrebunțate în această privință?

10 Cum a devenit Lucifer Satan? Descrie procedura lui întru organizarea împotrivirii față de Iehova!

11, 12 Cine a fondat Babilonul? Explică, cum s'a lătit această împărăție într'atât, încât a cuprins și o parte din pământul Șinear! Arată ce timp potrivit a ales Dumnezeu, când a chemat pe Avraam din locul său natal și l'a condus în pământul Canaan! Ce înseamnă numele „Babilon”?

13 Spune cine a fost zeul Babilonului, și arată, că în ce relație a stat cu însuși Diavolul! Cum se dovedește Babilonul, dacă ținem seamă, că Satan a fost, numit „bălaur”?

14-16 Pentru ce trebuie să privim închinarea lui Baal cași o trăsătură caracteristică a organizației Babilonului?

17 Cine a urmat pe Nimrod în scaunul de domnie al Babilonului? Ce tactică a urmat în privința religiei? Pentru ce se spune despre dânsul, că este cași un „bălaur”? Ce arată împrejurarea, că se mai numește și „regele Șeșakului”?

18, 19 Ce bază găsim la aceia, că Lucifer, Diavolul este domnitorul Babilonului? Ce arată pe mai departe această profeție, cu privire la aceia, că Nimrod s'a năpustit asupra unui teritor locuit de alții? Cum este dovedit lămurit, cum trebuie să privim Babilonul, și ce treabă are cu Satan?

20, 21 A reprezentat vre-odată Babilon pe Dumnezeu? Dovedește ceia ce spui!

22 Din ce părți constă organizația Diavolului? Cu ce nume sunt numite aceste două părți?

23 Arată, cum închipue orașul Babilon, pe cele două părți a organizației lui Satan?

24 Arată din Scriptură acele învinuiri, cari servesc de bază pentru judecarea Babilonului!

25 Explică „beția” Babilonului!

26, 27 În ce înțeles a stricat Babilonul pământul cu desfrânarea lui?

28 Cum au ajuns locuitorii Ierusalimului sub influența „vinului” Babilonului? Aplică aceasta asupra Izraelului spiritual!

29 Pentru ce numește Iehova Babilonul, de „mama desfrânatelor și al tuturor uriciunilor de pe pământ”?

30 Ce însemnătate i-a atribuit Satan elementului religios din organizația sa?

31, 32 Arată din Scripturi, dacă Lucifer a făcut vre-odată parte din organizația lui Dumnezeu? Cum a ajuns el în situația lui actuală? În ce relație stă el cu Babilonul? Pe cine trebuie să înțelegem sub „fiară” și „regina regatelor”?

33 Motivează, pentru ce trebuie să aprobăm războaiele Izraelului, și pentru ce nu a națiunilor?

34, 35 Pe care factor a reprezentat Egiptul organizat ca o putere mondială? Pentru ce? Ce însemnătate au deosebitele numiri aplicate asupra Egiptului?

36 Pentru ce s'au închinat Egiptenii râului Nil? Cum a fost atenția poporul atrasă asupra faptului, că Iehova este Cel atotputernic?

37 Ce învățătură este în II Moise 15:26?

38-40 Ce înseamnă „caii” și „carăle”? Arată cu versuri Scripturale, cum le privește Domnul pe amândouă!

41-43 Fă dovada, că Egiptul era o putere armată (militară) și s'a opus lui Iehova!

44-47 Cine au format factorii cărmuitori ai Egiptului? Ce îngrijire au avut aceste grupuri domnitoare? Ce purtare au dovedit ei față de popor?

48, 49 Intrucât arată conlucrarea factorilor domnitori ai Egiptului, aceia, că Egiptul era organizația Diavolului.

- lui? Asemănă această conlucrare cu stările actuale din lume!
- 50 Cum profetesc profețiile lui Iona și a lui Naum despre Asiria și Ninive, acele stări, cari sunt în timpul de față?
- 51—54 Cine a zidit orașul Ninive? Ce se spune despre însemnătatea acestui oraș?
- 55, 56 Pentru ce se spune despre Ninive, că este adăpostul leilor? Aplică Naum 2:11, 12!
- 57, 58 Cum închipue Naum 3:4 stările actuale din creștinătate?
- 59, 60 Din ce se vede, că Asiria a fost o mare putere armată?
- 61 La ce se referă „orasul vădător de sânge” din Naum 3:1, și cum se vede că este acesta?
- 62 Cine au fost Sarmateii? Ce înțeles are cuvântul „conlucrare” însemnată în Ezra 4:2, 3, și ce înțeles are „conlucrare”?
- 63 Pentru ce este numit Babilonul potrivit de „mama desfrânatelor și al tuturor uriciunilor de pe pământ”? Ce soartă va avea el conform Apocalips 17:16? Pentru ce conține Scriptura însemnări despre Babilon și Asiria?
- 64 Văzând că organizația Sațanei s'a opus întotdeauna lui Dumnezeu aceasta înăi cu seamă în zilele noastre s'a văzut lămurit ce răspundere are tot în timpul conlucrării lui Dumnezeu? W. T. 15, Septembrie 1929.

Scrisori interesante

Adunare de serviciu binecuvântată
Iubiți frați!

Vă salutăm cu psalmul 91:14, 15!
Prin aceste rânduri dorim să vă aducem la cunoștință, că în Worms orașul lui Luther, am aranjat în zilele de 10 și 11 Mai o conferință foarte frumoasă și binecuvântată de serviciu cu concursul adunărilor din jur.

Chiar Sâmbătă după masă au ieșit la lucru 25. frați să aducă vestea împărăției, să anunțe, că „Iehova este Dumnezeu, și afară de El nu este alt mântuitor”. În această după masă în timp de 2 ore am răspândit 110 cărți legate și 443 broșuri.

Pe Duminică numărul luptătorilor s'a urcat la 190 și cu mult zel s'au apucat de lucru. Am obținut un foarte frumos rezultat luând în considerare, că nu demult am mai avut în Worms. Din toate acestea, cu această ocazie am răspândit 571 cărți mari, 3439 broșuri și 74 reviste, și am prenotat 136 comenzi, din care mare parte le-am și executat. Acesta este fără învoială un rezultat frumos și suntem convinși, că prin aceasta iarăși mulți vor ajunge la cunoștința vointei lui Dumnezeu prin cunoașterea cuvântului său.

Iar Duminică după masă am terminat conferința cu adunare binecuvântată cu care ocazie patru s'au botezat. Într-adevăr au fost ceasuri îmbucurătoare.

Cu ocazia oarelor de după masă, frații au mărturisit frumoase experiențe. La vorbirea încurajatoare a fratelui Balzeret, mai mulți au spus experiențele lor spre mărirea lui Dumnezeu și toate acestea au produs un efect înător și de încurajare.

Repet adevărul expresiei, „nu vă temeți!”, aceasta ne amintește rugămintea „Fiți tare, curajosi și nu te teme!” Aceasta a servit de încurajare pentru frații din Worms, ca să fie curajosi și față de aceia, pe cari după aceea amenească cu greu te poți apropia. Inșă și acestora trebuie să le dăm în știre vestile de bucurie a împărăției lui Dumnezeu, deoarece în această țară nu se poate publica încă adevărul prin radio.

Dacă însă ne încredem în Iehova Dumnezeu, și dacă cu mare bucurie ieșim afară, și la aceștia putem obține rezultat și le putem comunica și lor vestea împărăției lui Dumnezeu.

Noi nu vom înceta a ne ruga, ca să binecuvinteze Iehova străduințele poporului său, ca cu mai mult zel să-l putem servi și ca să avem parte de o intrare bogată în împărăția vecinică a regelui nostru iubit.

Ai voștri frați legați laolaltă în interesele împărăției
Adunarea din Worms. A. W. D.

Vestirea împărăției

Iubite frate Ruth

Cu mare bucurie am primit despre drumul nostru dela 25. febr.

În timpul arăstărilor în Spania, în orașele de Sevilla și Malaga, am avut prietenii cari locuiesc în Sevilla.

Sevilla este un oraș mare, măsură prin cerșilor: aici s'au putut vedea și s'au răspândi. Inșă în Cordoba am ajuns mai târziu și am încercat să aflu cameni ai fost mai atenți în a răspunde în țară prețușindeni sunt neliniștiți față de lucrurile cari au să vină și se tem: în urma căderii guvernului s'au dat comerțul cât și în industria mare abia se moștenește. Cel bogat să tem să investească capitaluri; iar muncitorii fără lucru s'au sperdes: șomerii îndură multe suferințe.

În Granada, oraș pe care îl cunoaștem din experiențe, am experimentat rezultate foarte bune. În oraș pe 50 se adună în fiecare săptămână în studiu Biblia. Aceștia totți vă transmit salutările caldușoase și își exprimă mulțumirea pentru că ele s'au găsit în inima lor a fost umplută de lumină și că în adunările aici am putut ținea și o adunare pușină, cămășă de pace ar trebui repetat de mai multe ori.

Rezultatul general al răspândirii în Spania este ceva încurajator, dar dacă luăm în considerare faptul și faptul că mulți sunt cei ce nu credem în Dumnezeu vedem altcum lucrurile. Dacă ai vedea că mult se încură la auzul adevărului și dacă ai vedea că crințele vărsate pentru neștiința lor de a citi și a gândi și prostia în care se găsesc, dorul lor după eliberare, atunci iubiți frați te-ai simți satisfăcut de rezultatul lucrului din această țară întunecată.

Aceasta într-adevăr este lucrul iubirei și este de speranță pentru cei fără speranță.

Și în luna Aprilie vom continua călătoria noastră până ce va expira biletul nostru. Călătoria noastră s'au început-o în Ianuarie ne-a servit spre bucurie.

Fratele Juan Iti trimite salutări caldușoase și vă binecuvântarea Părintelui pe seama ta că ai venit și pe mai departe cu hrana la timp pentru că voi sunteți al tău.

Frații și servitorii
Paulo și Juan Iti
Magrid.

Eli-berare

Ridicați sus capul
Și în jur priviți
Cum arată multe semne
Marca eliberare!
Se împlinește ce-i scris
„smochinu 'nflorește”,

E aproape primăvara
Necazuri sfârșește!
Ridicați sus capul
Și vezi eliberarea.
In cer și jos pe pământ
Semne ca văpaia.

Că a venit Domnul
In a sa mărire,
Ca să stăbilească
A păcii patriei!
Ridicați sus capul
A sosit regele,

Să distrugă
Și poporul să scutur
Prin țară
Vă prezintă
Ridicați sus capul
Păzeste ziua

Curinsul pe anul 1930, a Luminei Bibliei

No. 1	1. Ianuarie	No. 5	1. Mai	Căutarea (cuvântului lui Dumnezeu)	139
Judecarea Poporului său	3	Stăpânirile Inalte (I)	67	Cei înțelepți	140
Partea a doua	6	Stăpânire	67	Fii vesel timpul a sosit (poezie)	143
Partea a treia	7	Organizația lui Dumnezeu	68	Scrisori interesante	143
Chemarea grațioasă	10	Biserica	69		
Cine sunt cei chemați	10	Putere dată	69		
Legătura textului	10	Cetățenie	69		
Timpul	11	Ordine în organizația lui Dumnezeu	70	No. 10	1 Octombrie
Judecata	12	Textul	71	Casa regală a lui Iehova (I)	147
Cel nedrept	12	Stăpânirile Inalte (II)	74	Creatura nouă	147
Cel furtiv	12	Dări	76	Concepere și naștere	148
Cel drept	13	Motivul supunerii	77	Două case	151
Cel sfânt	13	Războiul	78	Lăudăm pe Dumnezeu (poezie)	152
Proba	13	Timpul de trezire	79	Casa regală a lui Iehova (II)	153
Cari rămân afară	13			Chemarea	153
Vino				Cine va primi chemarea?	154
A adăuga și a scoate		No. 6	1. Iunie	Doi țapi	155
Invățătura		Iov mai mare decât Avraam (I)	82	Îți mulțumim Doamne (poezie)	157
Sioru-f locu de nechitare (poezie)		Paralelă	83	Formalitate la rugăciune	158
		Participanții	85	Martori mei sunteți (poezie)	158
No. 2		Inchipuiri	85	Scrisori interesante	159
Muntele Sion și cetatea Sinai		Discuția	85	Lauda lui Dumnezeu (poezie)	160
Biserica	20	Trei înșelători	86		
Scopul	20	Dumnezeul lumii	88		
Sfât și încurajare	21	Iov discută cu reprezentanții lui Satan (II)	89	No. 11	1. Noembrie
A veni la muntele Sion	22	Elihu	94	Casa regală a lui Iehova (III)	163
Porunciile sale	22			Ungere	164
Impărăția	24	No. 7	1 Iulie	La Rusalii	166
Piramida din Gizeh	25	Iov găsește adevărul (III)	99	Cine poate fi uns?	166
Drapelul Domnului (poezie)	28	Iehova vorbește	100	Casa regală a lui Iehova (IV)	167
Scrisori interesante	29	Timpul	101	Mărginirea Ungerei	168
Calea celor drepte (poezie)	32	Iehova Dumnezeu	102	Timpul de încercare	169
		Restatorniciți	103	Profetia ungerei	169
No. 3	1. Martie	Răscumpărător	103	„Ceasul din urmă”	170
Dumnezeul luptei	35	Neprihănire	104	Altarul lui (poezie)	171
Pace	35	Invățătura	105	Casa regală a lui Iehova (V)	172
Timpul potrivit	35	Soli	105	Purtarea de toate zilele	172
Cel dintâi războiu	36	Datorințele din prezent	107	Pentru ce ales?	173
Domnul stirilor	36	Cele două semințe	109	Pentru a vesti	173
Prada de războiu	37	Cine-i lângă Domnul (poezie)	111	Răspundere	173
		Scrisori interesante	111	Această evanghelie	173
Creștinul și războiul	37			Steagul poporului	174
Declararea de războiu	39	No. 8	1 August	Răzbumare	174
Slăbiciune și putere	39	Ziua pregătirii de războiu	115	„Prizonieri”	174
Harul neamăsurat	41	Pregătirea dușmanului	118	În Sion	174
Cauza	41	Când se adună poporul său	122	Numele său	175
Pentru ce a fost permis?	43	Paris	122	Măreția sa	175
Icoana formată	43	Zürich	124	Mânia lui (poezie)	176
Pentru ce a trebuit să moară	44	Leipzig	124		
Sărbătoarea de amintire	45	Zi de serviciu	125		
Marele her	45	London	125		
Până ce va veni	46	Glasgow	125	No. 12	1. Decembrie
Scrisori interesante	48	Manchester	126	Justificarea numelui său	179
Acum nu mai geme (poezie)	48	Oare de rugăciuni	126	Însărcinare	179
		Radio	126	Toate națiunile	181
No. 4	1. Aprilie	Națiunea Sionului tronează (poezie)	128	Egiptul	182
Timpul pentru cine Domnul din 1930	50	Buna speranță pe anul 1930-31	128	Înviere	182
Desătează-te de Domnul	51			Vița împărătească	183
Suferind de boală spirituală	54	No. 9	1 Septembrie	Numele său	183
Indemn pentru cel căldicel	54	Zilele lui Daniel	131	Organizația lui Satan (partea I-a)	185
Pot să servim Iddi	55	„129 zile”	132	Babilon	185
Ziua Sămbetei	55	„Uriciunea”	133	Stare morală	187
Binecuvântările	56	Timp binecuvântat	135	Egiptul	187
Siguranța mea (poezie)	57	Ți-a sosit lumina (poezie)	137	Asiria	189
Iehova este nedrept	58	Stabilirea timpului însemnat	137	Scrisori interesante	191
În curs de îmbinare	60	Insemnată	138	Eliberare (poezie)	191
Scrisori interesante	63	Mihail se scoală	138	Cuprinsul pe anul 1930, a Luminei Bibliei	192
Ruga mea (poezie)	64				